

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

COMMISSIE VOOR HET BEDRIJFSLEVEN, HET
WETENSCHAPSBELEID, HET ONDERWIJS, DE
NATIONALE WETENSCHAPPELIJKE EN
CULTURELE INSTELLINGEN, DE MIDDENSTAND
EN DE LANDBOUW

COMMISSION DE L'ECONOMIE, DE LA POLITIQUE
SCIENTIFIQUE, DE L'EDUCATION, DES
INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES ET CULTURELLES
NATIONALES, DES CLASSES MOYENNES ET DE
L'AGRICULTURE

woensdag

22-01-2003

10:15 uur

mercredi

22-01-2003

10:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
MR	<i>Mouvement réformateur</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
cdH	<i>centre démocrate Humaniste</i>
SP.A	<i>Socialistische Partij Anders</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>	<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>

INHOUD

Debat over de recente overstromingen en de verzekering voor natuurrampen	1
Samengevoegde interpellaties en vragen van	1
- de heer Karel Van Hoorebeke tot de eerste minister over "de werking van het Rampenfonds" (nr. 1511)	1
- mevrouw Simonne Creyf tot de eerste minister over "de afhandeling van de schade bij de recente overstromingen en het wetsontwerp op de natuurrampenverzekering" (nr. 1519)	1
- mevrouw Joke Schauvliege aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de afhandeling van de schade bij de overstromingen ten gevolge van hevige regenval" (nr. A682)	1
- mevrouw Liliane De Cock aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de afkondiging van het rampenplan bij de recente overstromingen in de omgeving van Gent" (nr. A717)	1
- mevrouw Liliane De Cock aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de afhandeling van schadedossiers bij het Rampenfonds" (nr. A718)	1
- mevrouw Leen Laenens aan de minister van Binnenlandse Zaken over de "problematiek van de wateroverlast" (nr. A776)	1
- mevrouw Muriel Gerken aan de eerste minister over "de vergoeding van de slachtoffers van de jongste overstromingen" (nr. A724)	1
<i>Sprekers: Karel Van Hoorebeke, Simonne Creyf, Joke Schauvliege, Liliane De Cock, Leen Laenens, Muriel Gerken, voorzitter van de ECOLO-AGALEV-fractie, Guy Verhofstadt, eerste minister</i>	

Interpellatie van mevrouw Simonne Creyf tot de eerste minister over "de afhandeling van de schade bij de recente overstromingen en het wetsontwerp op de natuurrampenverzekering" (nr. 1542)	20
<i>Sprekers: Simonne Creyf, Guy Verhofstadt, eerste minister, Charles Picqué, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, Henk Verlinde, Pierre Lano, Muriel Gerken, voorzitter van de ECOLO-AGALEV-fractie, Leen Laenens</i>	

Moties

35

SOMMAIRE

Débat sur les récentes inondations et l'assurance contre les catastrophes naturelles	1
Interpellations et questions jointes de	1
- M. Karel Van Hoorebeke au premier ministre sur "le fonctionnement du Fonds des calamités" (n° 1511)	1
- Mme Simonne Creyf au premier ministre sur "le traitement des sinistres consécutifs aux récentes inondations et le projet de loi relatif à l'assurance contre les catastrophes naturelles" (n° 1519)	2
- Mme Joke Schauvliege au ministre de l'Intérieur sur "le traitement des dossiers relatifs aux dommages subis lors des inondations dues aux pluies diluviennes" (n° A682)	2
- Mme Liliane De Cock au ministre de l'Intérieur sur "le plan catastrophe déclenché à la suite des récentes inondations dans la région de Gand" (n° A717)	2
- Mme Liliane De Cock au ministre de l'Intérieur sur "le traitement des dossiers de dommages par le Fonds des calamités" (n° A718)	2
- Mme Leen Laenens au ministre de l'Intérieur sur "le problème des inondations" (n° A776)	2
- Mme Muriel Gerken au premier ministre sur "l'indemnisation des dernières inondations" (n° A724)	2
<i>Orateurs: Karel Van Hoorebeke, Simonne Creyf, Joke Schauvliege, Liliane De Cock, Leen Laenens, Muriel Gerken, présidente du groupe ECOLO-AGALEV, Guy Verhofstadt, premier ministre</i>	

Interpellation de Mme Simonne Creyf au premier ministre sur "le traitement des sinistres consécutifs aux récentes inondations et le projet de loi relatif à l'assurance contre les catastrophes naturelles" (n° 1542)	20
<i>Orateurs: Simonne Creyf, Guy Verhofstadt, premier ministre, Charles Picqué, ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, Henk Verlinde, Pierre Lano, Muriel Gerken, présidente du groupe ECOLO-AGALEV, Leen Laenens</i>	

Motions

35

COMMISSIE VOOR HET
BEDRIJFSLEVEN, HET
WETENSCHAPSBELEID, HET
ONDERWIJS, DE NATIONALE
WETENSCHAPPELIJKE EN
CULTURELE INSTELLINGEN, DE
MIDDENSTAND EN DE
LANDBOUW

van

WOENSDAG 22 JANUARI 2003

10:15 uur

COMMISSION DE L'ECONOMIE, DE
LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE, DE
L'EDUCATION, DES INSTITUTIONS
SCIENTIFIQUES ET
CULTURELLES NATIONALES, DES
CLASSES MOYENNES ET DE
L'AGRICULTURE

du

MERCREDI 22 JANVIER 2003

10:15 heures

De vergadering wordt geopend om 10.27 uur door de heer Jos Ansoms, voorzitter.
La séance est ouverte à 10.27 heures par M. Jos Ansoms, président.

01 Debat over de recente overstromingen en de verzekering voor natuurrampen

01 Débat sur les récentes inondations et l'assurance contre les catastrophes naturelles

De **voorzitter**: Collega's, we hebben een hele reeks interpellaties en vragen die eigenlijk in twee thema's kunnen worden opgesplitst. Enerzijds gaat het over het Rampenfonds en anderzijds over de wetgeving op de verzekering voor natuurrampen. In afspraak met de premier stellen wij voor om de twee thema's gescheiden te houden.

We zouden eerst alle vragen en interpellaties over het Rampenfonds behandelen gevolgd door het antwoord van de premier. Daarna kunnen we, in een tweede ronde, de vragen en interpellaties in verband met de wetgeving inzake natuurrampen behandelen. Na het antwoord van de premier zouden we dan onmiddellijk kunnen starten met de bespreking van het wetsontwerp. Gaat u daarmee akkoord?
(Instemming)

02 Samengevoegde interpellaties en vragen van

- de heer Karel Van Hoorebeke tot de eerste minister over "de werking van het Rampenfonds" (nr. 1511)

- mevrouw Simonne Creyf tot de eerste minister over "de afhandeling van de schade bij de recente overstromingen en het wetsontwerp op de natuurrampenverzekering" (nr. 1519)

- mevrouw Joke Schauvliege aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de afhandeling van de schade bij de overstromingen ten gevolge van hevige regenval" (nr. A682)

- mevrouw Liliane De Cock aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de afkondiging van het rampenplan bij de recente overstromingen in de omgeving van Gent" (nr. A717)

- mevrouw Liliane De Cock aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de afhandeling van schadedossiers bij het Rampenfonds" (nr. A718)

- mevrouw Leen Laenens aan de minister van Binnenlandse Zaken over de "problematiek van de wateroverlast" (nr. A776)

- mevrouw Muriel Gerkens aan de eerste minister over "de vergoeding van de slachtoffers van de jongste overstromingen" (nr. A724)

02 Interpellations et questions jointes de

- M. Karel Van Hoorebeke au premier ministre sur "le fonctionnement du Fonds des calamités" (n° 1511)
- Mme Simonne Creyf au premier ministre sur "le traitement des sinistres consécutifs aux récentes inondations et le projet de loi relatif à l'assurance contre les catastrophes naturelles" (n° 1519)
- Mme Joke Schauvliege au ministre de l'Intérieur sur "le traitement des dossiers relatifs aux dommages subis lors des inondations dues aux pluies diluviennes" (n° A682)
- Mme Liliane De Cock au ministre de l'Intérieur sur "le plan catastrophe déclenché à la suite des récentes inondations dans la région de Gand" (n° A717)
- Mme Liliane De Cock au ministre de l'Intérieur sur "le traitement des dossiers de dommages par le Fonds des calamités" (n° A718)
- Mme Leen Laenens au ministre de l'Intérieur sur "le problème des inondations" (n° A776)
- Mme Muriel Gerkens au premier ministre sur "l'indemnisation des dernières inondations" (n° A724)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de eerste minister.)

(La réponse sera fournie par le premier ministre.)

02.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, ten gevolge van de slechte weersomstandigheden rond de kerstperiode is er zowel in Vlaanderen als in Wallonië heel wat wateroverlast geweest waardoor heel wat gezinnen opnieuw zware schade hebben geleden. Velen zijn enkele jaren geleden reeds getroffen. Dat betekent voor hen een eindeloze lijdensweg. Daarom is het belangrijk, mijnheer de eerste minister, dat wij op televisie hebben gezien en in de media hebben gelezen dat u concrete maatregelen hebt aangekondigd. Wij weten zeer goed dat u, wanneer er goed nieuws te brengen is – althans in beloften – een dossier zeer snel naar u toe weet te trekken. U hebt gezegd dat de dossiers van deze laatste wateroverlast veel sneller dan de vorige zullen worden afgehandeld. Daarmee hebt u toegegeven dat gedurende de drie jaar dat u als leider van deze regering hebt gefunctioneerd, er eigenlijk iets is misgegaan met de afhandeling van die dossiers, want anders zou u vandaag geen concrete maatregelen terzake hebben aangekondigd.

U hebt een snellere afhandeling beloofd en in het kader daarvan hebt u gezegd dat er vijftig bijkomende deskundigen zouden worden aangesteld. Mijnheer de eerste minister, voor de provincie Oost-Vlaanderen zijn tot nu toe vijf deskundigen nog werkzaam in de vroegere dossiers. Die vijf zijn blijkbaar veel te weinig geweest om die dossiers te kunnen afhandelen. U hebt nu aangekondigd dat vijftig nieuwe deskundigen zouden worden ingeschakeld.

Mijnheer de eerste minister, hoe gaan die vijftig deskundigen worden verdeeld over de verschillende provincies waar zware wateroverlast is ontstaan en nieuwe dossiers worden ingediend? Hoe zal die verdeling gebeuren?

Ten tweede, het Rampenfonds is een ramp op zich. De voorbije dagen heb ik geprobeerd via de dienst die instaat voor de rampenschade de statistieken te ontvangen met betrekking tot de bestaande dossiers en de termijn binnen dewelke deze dossiers worden afgehandeld. De lijst is alleen in het Frans beschikbaar. Ik stel vast dat men niet kan meedelen hoeveel dossiers werden ingediend noch hoeveel dossiers nog moeten worden afgehandeld. Ik vermoed dat u vandaag cijfers zult meedelen. Ik weet niet waar u ze vandaan haalt. Feit is dat ik die cijfers niet heb kunnen krijgen. Het is

02.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Les inondations qu'a connues notre pays pendant la période de Noël ont causé des dégâts considérables. Au demeurant, de nombreux sinistres avaient déjà pâti d'inondations voici quelques années.

Le premier ministre a dit à qui voulait l'entendre que les dossiers d'indemnisation seraient traités beaucoup plus vite que ceux liés aux inondations précédentes, admettant ainsi implicitement que jusqu'à présent, ce type de dossiers n'étaient pas traités convenablement. Il a par ailleurs annoncé la désignation de cinquante experts supplémentaires afin d'accélérer le traitement de ces dossiers.

En Flandre orientale, cinq experts sont sur la brèche à ce jour. C'est nettement insuffisant. Aussi, j'aimerais savoir comment les experts supplémentaires seront répartis entre les provinces touchées.

Le fonctionnement du Fonds des calamités est calamiteux. Ce service n'a même pas pu me communiquer le nombre de dossiers déjà traités et le nombre de dossiers encore en souffrance. Comment, dès lors, le gouvernement peut-il faire des déclarations à leur propos? Quoi

mij een raadsel hoe op dit ogenblik kan worden beweerd dat x-aantal dossiers reeds afgehandeld zijn en y-aantal dossiers nog op afhandeling wachten. Van de dienst Rampenschade heb ik alleen globale tabellen ontvangen van bedragen die ter beschikking werden gesteld voor de diverse provincies. Mijnheer de eerste minister, ik kan alleen herhalen dat de werking van het Rampenfonds een ware ramp is. U hebt dat gedurende drie jaar laten aanmodderen. Slechts naar aanleiding van de wateroverlast in uw provincie en in uw stad hebt u nieuwe maatregelen aangekondigd.

Mijnheer de eerste minister, het gaat niet op de behandeling van die wateroverlast over te laten aan de brandweerlieden en de Civiele Bescherming en aan de vrijwilligers. Ik wens van deze gelegenheid gebruik te maken om hulde te brengen aan al die mensen die zich tijdens de kerst- en nieuwjaarsperiode hebben ingezet. Het is echter duidelijk dat andere maatregelen zich opdringen. Ik ga niet ingaan op de oorzaken van de bijkomende wateroverlast van de voorbije jaren. Dat zijn andere verantwoordelijkheden.

Mijnheer de eerste minister, wat is er ondertussen gebeurd om de afhandeling van die dossiers op een snellere en efficiëntere manier te laten verlopen? Ik zou bijzonder gelukkig zijn mocht u vandaag kunnen bevestigen dat in de toekomst de dossiers sneller en efficiënter zullen worden afgehandeld. Om discriminatie te voorkomen met dossiers van mensen die in het verleden getroffen werden door waterschade en nog steeds wachten op de afhandeling van hun dossier vraag ik u er eveneens te willen voor zorgen dat ook deze dossiers afgehandeld zullen worden. Het lijkt me immers een ongeoorloofde discriminatie dat de huidige dossiers snel zouden worden afgehandeld terwijl de mensen die een aantal jaren geleden werden getroffen in de kou blijven staan.

Een derde probleem dat ik nog kort zou willen aanhalen, is het aspect van de uitbetaling. Wij hebben de klachten gehoord van de mensen die zeggen dat ze uiteindelijk soms maar 10% van de geleden schade krijgen. Ik weet ook wel dat het Rampenfonds niet echt een verzekeringsmaatschappij is en dus niet alle schade vergoedt. Men werkt met forfaitaire bedragen. Hoe kan echter een expert die pas twee jaar – wij hebben dat gezien op de televisie – na de feiten ter plaatse komt, op een concrete manier de schade vaststellen en begroten? Ik heb het gevoel dat die experts werken vanuit een theoretische benadering van de geleden schade en dat zij te weinig rekening houden met wat de schade betekent voor die concrete mensen en gezinnen. Terzake wil ik toch vragen dat er een flexibeler optreden zou gebeuren in verband met de dossiers die worden ingediend.

Mijnheer de eerste minister, concreet heb ik drie vragen.

Ten eerste, welke zijn de concrete maatregelen, die u weliswaar hebt aangekondigd via de televisie? Zijn die ondertussen reeds ingevuld? Zijn die vijftig experts reeds aangeduid? Zijn die vijftig experts reeds op het terrein werkzaam? Hoe worden zij verdeeld over de diverse provincies?

Ten tweede, als u vandaag cijfers aanhaalt en in het verleden cijfers hebt aangehaald, waar haalt u die cijfers dan? Ikzelf heb die niet kunnen verkrijgen bij de dienst Rampenschade.

qu'il en soit, je n'ai pu mettre la main que sur un aperçu des indemnités disponibles, qui plus est exclusivement en français. C'est seulement aujourd'hui, alors que sa propre ville est sinistrée, que le premier ministre comprend la nécessité d'améliorer le fonctionnement de ce Fonds.

Par ailleurs, il se pose un problème sur le plan du paiement. Je suis conscient que le Fonds des calamités n'est pas une compagnie d'assurance mais une indemnisation qui ne couvre que dix pour cent des dégâts me semble bien maigre. La détermination des dommages intervient également beaucoup trop tard, parfois après plus de deux ans, et sur une base beaucoup trop théorique.

Quelles mesures concrètes le gouvernement a-t-il prises pour accélérer le traitement des dossiers d'indemnisation? Les cinquante experts ont-ils déjà été désignés et ont-il pris leurs fonctions? Comment ces experts seront-ils répartis entre les provinces?

D'où le premier ministre tient-il ses chiffres au sujet du nombre de demandes et des sommes nécessaires?

Le gouvernement est-il également attentif aux anciens dossiers qui n'ont pas encore été clôturés? Quelles instructions les experts ont-ils reçues en la matière?

Ten derde, zou ik u willen vragen dat als u vandaag opnieuw die concrete maatregelen aanbiedt, u ook oog zou hebben voor de vroegere dossiers die nog altijd niet zijn afgehandeld. Daar kunt u ook niet omheen. U zou vandaag ook laten weten of u duidelijke instructies zult geven aan de experts voor de afhandeling van de dossiers. Het gaat dan meer bepaald over de manier waarop zij moeten optreden en de schade moeten begroten. Het mag geen louter mathematisch-theoretische benadering zijn, maar men moet ook rekening houden met de eigenlijke schade die de mensen geleden hebben.

Mijnheer de voorzitter, dat zijn mijn concrete vragen aan de eerste minister.

02.02 **Simonne Creyf** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil de premier interpellieren over twee zaken: ten eerste, de recente wateroverlast en de werking van het Rampenfonds en ten tweede, de natuurrampenverzekering waarvoor de eerste minister hard pleit, maar waaraan hij tot nog toe weinig heeft gedaan. Zoals afgesproken zal ik eerst ingaan op het gedeelte wateroverlast.

De wateroverlast voorkomen is een regionale bevoegdheid, maar de slachtoffers vergoeden is een federale bevoegdheid. Heel de afhandeling van de schadedossiers blijft telkens opnieuw vragen oproepen naar de mate waarin de schade wordt vergoed. Wij kennen allemaal de werking van het Rampenfonds. Wij weten ook dat men daar werkt met forfaitaire bedragen – voor boeken, schoeisel, computers – die allemaal bijzonder laag liggen en zeker de waarde niet dekken. Bovendien moet men dan nog eens 10% van de geleden schade aftrekken, zodat men uiteindelijk, als men aan een vergoeding komt, een bijzonder lage vergoeding krijgt voor de geleden schade.

Er zijn ook vragen over het ogenblik van uitbetaling – daarover gaan we het straks hebben – en natuurlijk ook over de logge administratieve procedure die mensen moeten volgen. In het wetsontwerp dat neerligt heeft de regering ervoor gekozen om het Rampenfonds te privatiseren, maar ondertussen blijft de schadevergoeding voor de actuele dossiers via het Rampenfonds lopen en moeten wij vaststellen dat de regering er weinig aan gedaan heeft om dit interefficiënter te laten functioneren.

Ten eerste, deze regering is niet snel geweest om overstromingen te erkennen als ramp. Dit is de eerste fase die moet worden doorlopen: de regering moet een overstroming of watersnood erkennen als ramp. De onweersbuien van 4 en 5 juli 1999 zijn pas op 12 mei 2000 erkend als ramp. De overstromingen van 6 en 13 mei 2000 zijn pas op 14 september 2001 erkend als ramp.

In beide gevallen is de erkenning als ramp ongeveer een jaar na de feiten gebeurd. Ik moet toegeven dat er recentelijk op het vlak van die erkenning als ramp een en ander is verbeterd. Met recentelijk bedoel ik in het laatste jaar, in de zomer van 2002 en uiteraard ook nu. Maar in elk geval, wat betreft 1999 en 2000, is de erkenning pas een jaar na de feiten gebeurd.

Het tweede deel is dat deze regering ook niet snel is geweest met het

02.02 **Simonne Creyf** (CD&V): Je souhaiterais interroger le premier ministre sur les récentes inondations et le fonctionnement du Fonds des calamités ainsi que sur l'assurance contre les catastrophes naturelles en faveur de laquelle il plaide depuis si longtemps déjà sans toutefois agir concrètement.

L'indemnisation des victimes de catastrophes relève des compétences fédérales, mais nous nous posons de sérieuses questions quant à la manière dont cette compétence est exercée. Le Fonds des calamités fonctionne en effet sur la base de montants forfaitaires dont 10 pour cent sont encore retirés. Voilà qui résulte en des indemnités anormalement peu élevées qui, de surcroît, sont versées tardivement en raison de la lourdeur de la procédure administrative.

Le Fonds des calamités fonctionne donc de façon désespérément inefficace. Mais il ne s'agit pas du seul problème. Le gouvernement ne montre pas non plus d'empressement à reconnaître les inondations comme catastrophe puisqu'il aura fallu attendre un an après les faits. Le gouvernement ne se hâte pas davantage pour indemniser les personnes qui ont subi des dommages. Aucune indemnisation n'a encore été accordée pour les dossiers d'indemnisation établis au cours de l'été 2001. Aucune

uitbetalen van de geleden schade. We hebben vorige week tijdens de commissievergadering kunnen vaststellen dat er voor de overstromingen tijdens de zomer van 2001 nog steeds geen schadevergoedingen werden uitbetaald. Meer zelfs, na meer dan achttien maanden werden er volgens de cijfers van de administratie zelfs nog geen voorschotten uitbetaald. De vraag is waarom de regering al niet veel sneller maatregelen heeft genomen om het Rampenfonds efficiënter te laten werken en om het fonds snellere procedures te laten volgen. Echter, met de verkiezingen voor de deur kan natuurlijk alles plots veel sneller en efficiënter.

Ik mag misschien ook eens herinneren aan een uitzending van het programma "Terzake" van vorige week of twee weken geleden. Voor deze uitzending is de camera meegegaan met de schaderegelaars voor de schade van het jaar 2000. Tweeëneenhalf jaar na de feiten heeft men de camera's uitgenodigd om mee te gaan bij de opname van de schade van het jaar 2000. U moet eens nagaan op welke manier die mensen op dat ogenblik nog moeten bewijzen dat het water toen inderdaad zo hoog stond.

Ik zeg het nogmaals, met de verkiezingen voor de deur kan alles plots veel vlugger. Mijnheer de eerste minister, ik heb rond deze problematiek een aantal vragen.

Wat gebeurt er met de slachtoffers van vroegere overstromingen, die nog niet zijn vergoed? Kunnen ook zij nu rekenen op een vergoeding binnen de zes maanden, zoals u hebt beloofd aan de slachtoffers van de recente overstromingen?

Op welke wijze zal de vluggere afhandeling van de schadedossiers gebeuren? U hebt gezegd dat u 50 inspecteurs nodig hebt, ook al is er op dit ogenblik nog weinig zicht op het aantal dossiers. We weten uit hetgeen dat we hebben kunnen vaststellen in de media wel dat er veel schadedossiers zullen ingediend zijn of ingediend worden. Daar heeft men echter nog geen zicht op. U hebt toch gezegd dat er 50 inspecteurs zullen zijn. Mijnheer de eerste minister, u hebt die niet. Op dit ogenblik hebt u die 50 inspecteurs niet. Volgens mijn informatie is dat de zwakke schakel in uw belofte. Die 50 inspecteurs moeten ofwel gezocht worden in andere diensten waar ze niet voorhanden zijn, ofwel moeten ze aangeworven worden. In dat laatste geval zit u met een procedure van aanwerving die op zijn minst toch enige tijd in beslag neemt. Volgens mijn informatie zijn uw 50 inspecteurs de zwakke schakel in uw belofte.

Ten derde, hebben we kunnen vaststellen dat de gemeenten nu geld voorschieten. Dat is dus het politieke niveau dat het dichtste bij de mensen staat. Het is ook het politieke niveau dat de ellende heeft gezien, want de burgemeesters en de schepenen waren ter plekke. Ze zijn bij de mensen geweest. Ik denk dat het een bijzonder goed signaal is van de gemeentelijke overheid dat ze het geld willen voorschieten.

Mijnheer de eerste minister, wij als CD&V eisen wel dat de federale regering zich engageert om deze voorschotten snel terug te betalen aan de gemeenten en dit zeker binnen hetzelfde boekjaar en hetzelfde begrotingsjaar te doen. Zo niet, dan wordt dit opnieuw een afschuiven van de financiële verantwoordelijkheid van deze regering op de lagere overheden. Ook wat dit betreft, mijnheer de eerste

avance n'a même encore été octroyée.

Qu'advient-il des victimes des précédentes calamités qui n'ont toujours pas été indemnisées ? Seront-elles également indemnisées dans les six mois ? Comment le gouvernement compte-t-il accélérer l'examen des dossiers de calamité ? Le premier ministre renvoie à 50 experts mais ces derniers n'ont pas encore été engagés. En outre, on ignore pour le moment à combien s'élève le nombre de dossiers d'indemnités. Tout bien considéré, il sera difficile de concrétiser cette promesse.

A l'heure actuelle, les communes octroient des avances. Je les en félicite mais le gouvernement doit s'engager à rembourser ces avances le plus rapidement possible.

minister, hadden wij graag een verklaring gehad van u dat de gemeenten inderdaad de vergoeding van die voorschotten nog binnen dit boekjaar zullen krijgen.

Ten slotte, zullen er ook inspanningen gebeuren om de schadevergoeding vollediger te maken in het kader van de regeling van het Rampenfonds?

02.03 Joke Schauvliege (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, zoals mijn collega zonet goed heeft aangehaald, is het inderdaad zo dat de erkenning in deze legislatuur dikwijls zeer lang op zich heeft laten wachten. U hebt nu aangekondigd dat het in de toekomst veel sneller zal gaan. Er zijn al negen overstromingen geweest sinds 1999, negen rampen in een korte periode, overstromingen die als rampen erkend zijn. Nu zal er een tiende bijkomen van eind december–begin januari. U zegt dat erkenning sneller zal gaan, maar ik zeg u dat de mensen die al negen keer getroffen zijn daar geen boodschap aan hebben.

Ik heb vorige week van u de cijfers gekregen over de voorschotten die uitbetaald zijn en over de definitieve bedragen die al uitbetaald zijn. Ik was snel rond. Ik heb het lijstje hier gehad en ik zie overal nul staan, nul voorschot en nul definitief bedrag. Het gaat hier over de provincies Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen. Sedert september 2001 is er nog geen enkel voorschot en geen enkel definitief bedrag uitbetaald. Mijn vraag is dan ook zeer kort. Mijnheer de eerste minister, hoe komt het dat er sinds september 2001 nog geen enkel voorschot en geen enkel definitief bedrag aan de getroffen en is uitbetaald? Wat ik niet uit de cijfers kan afleiden – dit is misschien de bedoeling en de reden waarom u maar een gedeeltelijke tabel voorlegt aan het Parlement – is hoeveel aanvragen er waren en over welke bedragen wij spreken. Ik lees hier alleen nulletjes. Nul komma nul nul staat er telkens in de tabel die ik hier vorige week op mijn bank heb mogen vinden.

Ik zou u dus willen vragen hoe het komt dat er sedert september 2001 nog geen enkel bedrag en geen enkel voorschot is uitbetaald. Wanneer denkt u dat de mensen die sedert september 2001 op hun geld zitten te wachten een voorschot of een definitief bedrag zullen kunnen krijgen? Denkt u er toch aan om mensen die al negen of tien keer getroffen zijn in de toekomst sneller een forfaitair bedrag of een vergoeding uit te betalen? Ik denk dat wij die richting moeten uitgaan. U hebt beloftes gedaan voor de camera en ik zou dus willen vragen dat u zich daar zeker aan zou houden. Verder wil ik u vragen om te verantwoorden waarom mensen die sedert 2001 op hun geld zitten te wachten nog altijd geen enkel voorschot ontvangen hebben.

02.04 Liliane De Cock (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, ik mocht in oktober minister Duquesne reeds concrete vragen stellen over de afhandeling van de schadedossiers ten gevolge van de wateroverlast van vorige zomer en in het kader van het Rampenfonds in Oost-Vlaanderen. Het is jammer dat dit zo vlug opnieuw actueel is geworden.

Ik kreeg toen van de minister hoopgevende antwoorden, met name het toekennen van meer administratief personeel aan de provincies, meer experts en het verhogen van de vergoeding voor de externe experts. Ik stel met genoegen vast dat de erkenning van deze

02.03 Joke Schauvliege (CD&V): Aux neuf inondations reconnues par le gouvernement fédéral depuis 1999 comme catastrophe naturelle s'ajoute à présent une dixième. Certaines communes ont été touchées à plusieurs reprises. Des progrès ont manifestement été réalisés en ce qui concerne la reconnaissance des catastrophes, mais la procédure administrative demeure lourde et le versement des indemnités se fait attendre.

La semaine dernière, le premier ministre nous a transmis un tableau indiquant que, depuis septembre dernier, aucune avance ni indemnisation n'avait été versée par le Fonds des calamités. Comment le premier ministre explique-t-il cette situation? Le tableau ne nous permet pas de déterminer le nombre exact des demandes ni le montant des indemnités réclamées. Le premier ministre peut-il nous éclairer à ce propos? Quand les victimes peuvent-elles espérer une première indemnisation, forfaitaire ou non? Existe-t-il des procédures spéciales pour victimes sinistrées plus d'une fois?

Nous demandons que le premier ministre tienne ses promesses.

02.04 Liliane De Cock (AGALEV-ECOLO): A la suite de ma question orale du 16 octobre 2002 sur la lenteur du Fonds des Calamités, M. Duquesne avait promis d'attribuer davantage de personnel administratif aux provinces et d'assouplir les conditions de travail des experts. Après les inondations de la fin de l'année, le premier ministre a à

overstromingen als natuurramp veel vlugger is gebeurd dan in het verleden ooit het geval was. Ik beschouw dit als een grote vooruitgang.

son tour annoncé une amélioration du fonctionnement du Fonds des Calamités.

Mijn vragen zijn eigenlijk een vervolg van de vragen die ik in oktober aan de minister stelde. Wat is de stand van zaken in verband met de beloofde maatregelen om de afhandeling van de schadedossiers te bespoedigen? Wat houden de andere maatregelen in die nu worden vooropgesteld? Ik vraag mij ook af wat de gevolgen zullen zijn van de vele nieuwe schadedossiers op de afhandeling van de schadedossiers die bij vorige rampen werden ingediend.

Qu'en est-il des mesures annoncées? Quelles seront les conséquences des récentes inondations pour le traitement des dossiers introduits à la suite de catastrophes antérieures?

De **voorzitter**: Zijn dat allebei uw vragen, want u hebt er twee ingediend? U hebt beide vragen samengenomen?

02.05 Liliane De Cock (AGALEV-ECOLO): De vraag had betrekking op de rampenplannen.

De **voorzitter**: Het gaat dus niet over de wetgeving op de natuurrampen?

02.06 Liliane De Cock (AGALEV-ECOLO): Het gaat over het afkondigen van fase 3 van het rampenplan.

De **voorzitter**: Ik zou die vraag nu stellen want ze heeft ook te maken met dit onderwerp.

02.07 Liliane De Cock (AGALEV-ECOLO): Tijdens de jaarwisseling werden in de omgeving van Gent verschillende plaatsen getroffen door de overstromingen. Wij nemen aan dat de lokale hulpdiensten hun uiterste best hebben gedaan om de getroffen inwoners te helpen. Toch kon men onder meer in Drongen vaststellen dat dit niet afdoende was. Men mocht dan ook verwachten dat fase 3 van het Rampenplan zou worden afgekondigd waardoor de coördinatie door de gouverneur gebeurt en waardoor ook meer middelen kunnen worden ingezet, onder andere het leger.

02.07 Liliane De Cock (AGALEV-ECOLO): Lors des récentes inondations dans la région gantoise, la coordination des services de secours s'est avérée insuffisante au bout de quelques jours. Je me demande pourquoi, en de telles circonstances, la phase 3 du Plan catastrophe n'a pas été décrétée. Il aurait alors été possible de faire appel à l'armée pour limiter les effets des inondations pour les riverains.

Mijn vraag is of de eerste minister kan toelichten waarom dat in dit concrete geval niet is gebeurd.

02.08 Leen Laenens (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, ik kan kort zijn. Verleden week was het niet de eerste keer – het zal niet de laatste keer zijn ook, maar hopelijk komt die laatste keer snel – dat wij samen met minister Picqué het hadden over de afhandeling van de verzekering op natuurrampen. Een deel van de efficiëntieproblemen van het Rampenfonds zal daar zeker mee opgelost worden. Ik had heel concreet het lijstje van de werking van het Rampenfonds en sluit mij daarmee aan bij wat vorige collega's al gesteld hebben. Ze zijn gekend. De vraag is dan ook concreet op welke manier er op korte tijd daar verbetering in zichtbaar zal zijn. Ik denk aan de tijdrovende afhandelingprocedure, het feit dat de schadevergoedingen geplafonneerd zijn en dat niet alle kosten gedekt zijn – wel de materiële, niet de economische – de criteria voor erkenning als ramp die niet evident zijn, de aangehaalde problemen bij de personeelsbezetting, de aanvraagformulieren die complex zijn, de nodige bewijzen die mensen moeten indienen maar die ervoor

02.08 Leen Laenens (AGALEV-ECOLO): Les dégâts causés par les eaux au cours des dernières semaines ont fait du fonctionnement approximatif du Fonds des calamités et de la police d'assurance en matière de couverture contre les catastrophes naturelles une des priorités politiques du gouvernement. Les manquements du Fonds des calamités sont connus de longue date: une procédure qui prend beaucoup de temps, des indemnisations plafonnées, la non-couverture des dommages économiques, le manque de

zorgen dat mensen dikwijls afzien van hun aanvraag, het probleem van begrotingsmiddelen voor de nationale kas voor rampenschade. Dit zijn allemaal zaken die er ook voor pleiten vooruitgang te maken met het wetsontwerp rond de natuurrampen. Ik had dan ook graag antwoord gehad rond de werking van het Rampenfonds. Ik dank u alvast voor uw antwoord.

personnel administratif et d'experts, la complexité des demandes et l'insuffisance de ressources financières de la Caisse nationale des Calamités. Le premier ministre a annoncé que ces problèmes allaient être pris à bras le corps et que, dorénavant, les dossiers allaient être traités beaucoup plus rapidement. Comment compte-t-il tenir ses promesses?

02.09 Muriel Gerken (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, ma question sera brève, étant donné les différentes interventions qui ont déjà eu lieu.

A la suite de ces nouvelles inondations que nous avons connues, le gouvernement s'est engagé par la voix de son premier ministre à garantir des remboursements rapides aux victimes de ces inondations, et donc à prendre des dispositions pour permettre une plus grande rapidité d'intervention du fonds des calamités. Le premier ministre a également annoncé l'entrée en vigueur, en mars 2003, de la loi sur laquelle nous travaillons. Or, dans les travaux réalisés en commission, nous avons eu des auditions, à la fois des assurances, des Régions et d'autres. Il est apparu qu'une cartographie des zones à risque devait être réalisée et que ce travail ne pourrait être terminé avant mars, dans le courant du mois ou même fin mars.

J'aimerais savoir si le gouvernement souhaite nous soumettre une autre manière de procéder, étant donné les prochaines élections qui auront lieu au mois de mai et que poursuivre en mars les travaux sur ce projet de loi, cela signifie que nous ne pourrions pas y mettre un terme alors qu'il y a une volonté de prendre des mesures pour améliorer l'indemnisation des victimes des inondations. Dans ces circonstances, quelles mesures le gouvernement envisage-t-il de prendre pour s'assurer de la solidarité des citoyens en fonction de leur lieu d'habitation, si on ne se servait pas de l'outil que constituerait une carte des zones à risque, dans le cas où il ne serait pas prêt pour la discussion du projet de loi?

Enfin, j'aurais également voulu poser une question sur l'organisation du fonds des calamités qui intervient lentement. Une de ses grandes faiblesses, ce sont les inspecteurs qui doivent procéder à l'évaluation des dégâts. Des dispositions sont désormais prises pour améliorer son fonctionnement, pour permettre une plus grande rapidité des avances et des interventions.

A partir du moment où l'on modifie le Fonds des calamités dans ce sens, s'aperçoit-on qu'il devient plus performant? Si oui, ne peut-on imaginer que ce Fonds des calamités reste un outil central dans cette indemnisation des victimes? En effet, nous sommes aujourd'hui face à une alternative: un organisme public et une privatisation de la prise en charge des ces risques, tout en reconnaissant que, parmi les avantages des assurances, il y a leur expertise et leur rapidité d'intervention.

02.09 Muriel Gerken (ECOLO-AGALEV): De Gewesten zullen pas in maart 2003 klaar zijn met het karteren van de risicozones, wat nodig is om de wet op te stellen betreffende de uitbreiding van de brandverzekeringen zodat ook natuurrampen worden gedekt. De Eerste Minister heeft aangekondigd dat de wet op die datum in werking zal treden.

Heeft de regering een nieuwe procedure voor de beloofde snelle voorschotten ingesteld? Hoe zal zij de solidariteit tussen de burgers vrijwaren? Kan zij door de stimulatie van het Rampenfonds niet het centrale instrument tot schadeloosstelling blijven in plaats van de verzekeringsmaatschappijen?

02.10 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb een heleboel informatie bij met betrekking tot de specifieke vragen die hier werden gesteld.

Ik wil eerst even zeggen dat de werking van het Rampenfonds, die zoals u weet verschillende fases beslaat, een oud zeer is. Vroeger duurde het gemiddeld drieënhalve tot vier jaar vooraleer de mensen een eerste vergoeding kregen na een ramp. Ik heb hier verschillende voorbeelden bij die dat kunnen illustreren. Dat was voornamelijk te wijten aan twee zaken. Enerzijds, was er een lange termijn voor de erkenning van een ramp. Dit nam soms een tot twee jaar in beslag, met de Inspectie van Financiën, een advies van de begroting enzovoort. Het is niet voldoende dat het KMI erkent dat het een ramp is. Anderzijds, moet er ook nog een verslag zijn van de gouverneurs om de omvang van de schade vast te stellen.

Als die twee voorwaarden zijn vervuld, volgt de ganse keten van beslissingsprocedures. Het was gedurende meerdere decennia eigen aan ons land dat Budget en de Inspectie van Financiën hun goedkeuring moesten geven. Zo kwam men vroeger tot termijnen van meer dan een jaar vooraleer een ramp werd erkend als ramp. Daarna duurde het nog zes maanden vooraleer de dossiers konden worden ingediend. Intussen werd die termijn trouwens beperkt tot drie maanden. Daarna begint de procedure van administratieve afhandeling waarin onder andere de expert ter plaatse wordt gestuurd. Dit gebeurt meestal iets meer dan twee jaar na de feiten. Het derde deel van de keten van de administratieve afhandeling, eenmaal nadat de schade werd vastgesteld, is de betaling. Zo kwam men vroeger dus tot periodes van meer dan drie jaar na een ramp vooraleer men ook maar een eerste frank zag van een vergoeding. Zo was de situatie.

Wij hebben aan deze manier van werken een aantal fundamentele veranderingen doorgevoerd. We zijn daarmee vorig jaar begonnen. Het is juist dat er in 1999 en 2000 weinig concreet veranderde in de afhandeling van de procedure. Trouwens, op basis van een beslissing van de vorige legislatuur werd de periode voor het indienen van een dossier herleid van zes tot drie maanden.

Dat was de enige wijziging die in 1999 al werd toegepast. Sindsdien hebben wij ook een fundamentele ommekeer teweeggebracht inzake de periode van erkenning, met name vorig jaar naar aanleiding van de overstromingen van augustus en september 2002. Toen is voor het eerst een einde gemaakt aan die tergend trage en lange procedure van erkenning die ongeveer een jaar in beslag nam.

Vorig jaar hebben wij de rampen van augustus en september dus erkend op enkele weken tijd, ook na advies van de Inspectie van Financiën, ook na advies van de administratie van Begroting, ook op basis van een rapport van het KMI, ook op basis van het rapport van de rapporteurs. Het is dezelfde procedure die wij ook nu toepassen. Ook nu gebeurt de erkenning op enkele weken tijd. Ik denk dat het in ons land nog nooit gebeurd is dat op enkele weken een ramp werd erkend. De jongste ramp werd op 14 dagen tijd erkend. Voorheen nam dat een veel langere periode in beslag.

02.11 **Simonne Creyf** (CD&V): (...) Die gegevens zijn niet juist. Ik zou daarop willen reageren. Ik heb hier voor mij de gegevens over de

02.10 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Le problème de la lenteur du fonctionnement du Fonds des calamités n'est pas neuf. En règle générale, les victimes qui ont introduit un dossier n'ont perçu les premières indemnités que 3,5 à 4 ans plus tard. Cet état de fait était essentiellement dû à la longueur de la procédure de reconnaissance: les événements n'ont pu être reconnus en tant que catastrophes naturelles qu'après un long processus bureaucratique s'appuyant notamment sur le rapport de l'Institut météorologique belge et sur les rapports des gouverneurs des provinces et de l'Inspection des Finances. Cette étape a parfois pris jusqu'à deux ans. Ensuite, les dossiers ont été introduits et ont fait l'objet d'un traitement administratif comprenant notamment une visite des experts sur les lieux. Les indemnités ont ainsi finalement pu être effectuées, c'est-à-dire 4 ans après la catastrophe dans de nombreux cas.

En 2000, le gouvernement a réduit de moitié la période au cours de laquelle un dossier doit être déposé, la portant de 6 mois à 3. Après les inondations d'août et de septembre 2002, nous avons décidé d'améliorer en profondeur la procédure de reconnaissance. Il en a résulté qu'en quelques semaines, nous avons fait reconnaître comme catastrophe naturelle tant les inondations de l'été dernier que celles de la fin de l'année. Il s'agit là d'un progrès spectaculaire par rapport au passé.

02.11 **Simonne Creyf** (CD&V): Voilà qui est pertinemment faux!

stortregens van 13, 14 en 15 september 1998. Die zijn bij koninklijk besluit als ramp erkend op 18 september 1998 en de erkenning is verschenen in het Belgisch Staatsblad op 19 september 1998. Wanneer de eerste minister nu komt verklaren dat het in het verleden altijd maanden of jaren vroeg en dat hij het in een kortere periode heeft gedaan, is dat manifest onjuist. Het is manifest onjuist, mijnheer de eerste minister. Ik heb hier de gegevens inzake de erkenning van algemene rampen. Ik kan nog voorbeelden opnoemen.

Les inondations des 13, 14 et 15 septembre 1998 ont été reconnues comme catastrophe naturelle par le gouvernement précédent dès le 18 septembre 1998. L'affirmation du premier ministre, selon laquelle la procédure a seulement été accélérée par le gouvernement actuel, manque donc totalement de fondement.

02.12 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Noem eens die op waar de erkenning een jaar geduurd heeft. Som al de erkenningen op die meer dan een jaar geduurd hebben.

02.12 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Vous ne pouvez tout de même pas nier que par le passé, la durée de la procédure de reconnaissance d'une catastrophe naturelle était souvent supérieure à un an.

Het enige wat ik kan zeggen is dat wij nu de rampen erkennen binnen een periode van enkele weken. Dat is vorig jaar gebeurd met de rampen die zich voordeden in 2002 en dat is nu gebeurd met de rampen van 2003.

Ik herhaal dat de beslissing van de Ministerraad om de ramp van 29 december tot 4 januari te erkennen, werd genomen op 14 januari. Dat is dus tien dagen later en volgens mij werd nog nooit zo snel een beslissing genomen.

02.13 **Simonne Creyf** (CD&V): Mijnheer de eerste minister, ik beschik over nog andere cijfergegevens.

02.14 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, mag ik mijn betoog beëindigen zonder te worden onderbroken?

Bovendien nodig ik mevrouw Creyf uit alle gevallen op te sommen die meer dan een jaar in beslag namen. Dat doet zij echter niet; zij stoelt zich slechts op een voorbeeld, met name dat van 1998.

Ik meen dat iedereen erkent dat er een duidelijke verbetering is in de situatie. Terwijl het voorheen langer duurde alvorens een ramp werd erkend, hebben wij de ramp van september 2002 onmiddellijk erkend en hebben we de ramp van januari 2003 eveneens onmiddellijk erkend. Meer nog, niet alleen hebben we onmiddellijk het koninklijk besluit uitgevaardigd over de erkenning van de ramp, maar bovendien hebben we een week later tweehonderd drieënveertig gemeenten aangeduid die in aanmerking kwamen voor een dossier.

Iedereen kan het ermee eens zijn – en zowel de heer Van Hoorebeke als mevrouw Laenens gaven dat toe in hun betoog – dat er, vergeleken met het verleden, een manifeste verbetering is opgetreden wat het erkennen van rampen betreft.

Voorts zullen wij een aantal maatregelen nemen waarvan vroeger geen sprake was. Om te beginnen werden de experts in het verleden ter plaatse gestuurd, een jaar of anderhalf jaar na de feiten, zodat zij meestal terechtkwamen in situaties waarbij zij de schade niet meer konden meten. Thans worden de experts onmiddellijk ter plaatse gestuurd.

02.15 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik wens even te reageren, want mevrouw Creyf maakt er een show van!

Ik kan die cijfers ook aanhalen, mevrouw Creyf, en het lijkt mij ongepast dat u tussenbeide komt terwijl ik de eerste interpellant ben.

02.16 Simonne Creyf (CD&V): Inderdaad, mijnheer Van Hoorebeke, en gelieve mij hiervoor te verontschuldigen.

De **voorzitter**: Mevrouw Creyf heeft het woord niet gekregen. Zij maakte weliswaar gebruik van heel wat body language, maar ik heb haar het woord niet verleend. Het is de eerste minister die aan het woord is.

02.17 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, dat betekent dat u onvoldoende optreedt.

02.18 Eerste minister Guy Verhofstadt: Mijnheer de voorzitter, ik herhaal dat daar waar het vroeger vaak langer duurde om de dossiers als ramp te erkennen, bij de twee laatste rampen, namelijk in september 2002 en in januari 2003, de termijn tot enkele weken werd beperkt. Dat is volgens mij een wezenlijke verbetering van de situatie die wij kennen. Mijnheer de voorzitter, ik weet niet of de interpellanten geïnteresseerd zijn in mijn antwoord, maar ze zitten onder elkaar te kibbelen op dit ogenblik. Ik zal even wachten.

Ik ben de mening toegedaan dat er een duidelijke verbetering is. Het is mijn vaste intentie er in elk geval ook een gewoonte van te maken dat als er een ramp gebeurt van de omvang zoals we nu hebben gekend in september vorig jaar en in januari van dit jaar, dat automatisch het KMI binnen de week een verslag meedeelt. Ook zal automatisch onmiddellijk na de ramp de gouverneurs worden gevraagd wat de omvang van de schade is en zal automatisch het advies van de Inspectie van Financiën worden ingewonnen. Dat laat ons dus toe een ramp van die omvang waar 243 gemeenten bij betrokken zijn - dat is nog iets anders dan wanneer het een ramp van heel beperkte omvang is - op twee, drie weken tijd te erkennen. Dat hebben we nu gedaan op 14 en 21 januari 2003.

Er werd nog een tweede zeer grote wijziging doorgevoerd. Vroeger duurde het een lange tijd vooraleer de experts werden uitgestuurd. Dat was de grote klacht. Experts werden namelijk pas uitgestuurd nadat de dossiers door de betrokkenen werden ingediend. Dossiers werden door de betrokkenen vaak ingediend op het einde van de periode. Vroeger was die zes maand, nu drie maand. Wat doen mensen vaak? Ze wachten tot het einde van de periode om hun dossier in te dienen. Pas dan kunnen de experts komen, nadat trouwens eerst het administratief dossier is samengesteld door het Rampenfonds op provinciaal vlak. Wat hebben wij nu veranderd? Wij hebben vanaf nu experts ernaartoe gestuurd. Iedereen heeft kunnen zien dat de eerste experts van de Regie de Gebouwen naar deze gebieden zijn afgezakt, waar zich de zwaarste schade van de overstromingen heeft voorgedaan. Ik denk dat dit een heel belangrijke wijziging is, want nu kunnen experts voor de ramp van 2003, direct gaan opmeten wat de schade is en niet later wanneer in feite al een groot deel van de schade niet meer kan worden vastgesteld.

In totaal zijn tien experts door de Regie der Gebouwen uitgestuurd.

02.15 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Je propose que nous laissions le premier ministre s'exprimer, et que nous ne répliquions qu'ensuite.

02.18 Guy Verhofstadt, premier ministre: Nous avons fait face très efficacement aux inondations de l'été dernier et de la fin d'année 2002. En l'espace de quelques semaines seulement, nous avons pris les arrêtés royaux accordant à ces inondations le statut de catastrophe naturelle et nous nous sommes mis en rapport avec les communes sinistrées! Plusieurs orateurs viennent à l'instant de reconnaître que nous avons agi beaucoup plus vite que nos prédécesseurs. Dorénavant, la procédure pourra se dérouler avec la même célérité lors de chaque catastrophe naturelle. Le rapport de l'IRM, les rapports des gouverneurs et l'avis de l'Inspection des Finances, bref toutes les phases de la procédure s'imbriqueront désormais automatiquement.

Auparavant, il s'écoulait beaucoup de temps avant que des experts soient dépêchés auprès des sinistrés car ils ne pouvaient l'être qu'après l'introduction des dossiers de demande d'indemnisation, et les gens attendaient souvent la fin du délai fixé pour faire cette démarche. Un des grands changements que nous avons apportés, c'est justement que des experts sont désormais envoyés dans les zones inondées tout de suite après les inondations. Ils procèdent immédiatement à une estimation des dégâts car si l'on

De heer Van Hoorebeke heeft mij gevraagd naar de verdeling. Mijnheer Van Hoorebeke, er is een afspraak gemaakt met de twee betrokken gouverneurs – van Oost-Vlaanderen en Namen, waar zich in januari 2003 de zwaarste schade heeft voorgedaan – en zij hebben samen met de gemeentebesturen de zones aangeduid waar de zwaarste schade heeft plaatsgevonden en waar die tien eerste experts naartoe zullen gaan of zijn gegaan. Zij zijn nu op het terrein om de schade vast te stellen. Dat is geen jaar of anderhalf jaar later, maar nu. Daarbij zullen ook nog andere experts komen, maar die moeten door de provinciegouverneurs zelf worden aangeworven, niet door ons. Dat zijn privé-experts. Waar er een klacht was, vond men niet voldoende privé-experts omdat de vergoeding te laag was. De vergoeding was namelijk een bedrag van 100 euro voor een periode van 3 uur. Dit bedrag is opgetrokken tot 150 euro voor een periode van 3 uur om op die manier meer mensen aan te trekken om het werk te doen. Het is een vraag van de provinciegouverneurs, die ik heb genoteerd bij mijn rondgang in januari 2003. Ik kreeg die vraag, onder andere, van de provinciegouverneur van Oost-Vlaanderen, die mij zei dat het bedrag moest worden opgetrokken, zoniet zou men geen experts vinden. Dat hebben wij ook gedaan. Het gaat om een verhoging van 100 naar 150 euro, samen met de bijkomende delegatie van 10 experts van de Regie der Gebouwen, die nu reeds op het terrein zijn om de schade van de ramp van 2003 nu vast te stellen en niet achteraf.

Onze derde maatregel heeft ook een zijsprong als gevolg. Omdat de experts de schade nu vaststellen, zijn de gemeenten bereid te prefinancieren. De gemeenten waren vroeger niet bereid om te prefinancieren omdat er geen definitieve schade werd vastgesteld. De gemeente die wilde prefinancieren, stuurde – bijvoorbeeld – de commandant van de brandweer om de schade vast te stellen, maar die schade werd dan later, in het dossier, door de expert betwist met als gevolg dat de gemeente het schadebedrag niet terugkreeg dat zij zelf dacht objectief te kunnen vaststellen. Het is om die reden dat wij nu al experts sturen naar de meest getroffen gebieden om op die manier een definitieve vaststelling van de schade nu al te kunnen bepalen en prefinanciering mogelijk te maken, hetzij door de gemeenten, hetzij door de Gewesten.

Een derde verandering kwam er in de behandeling van de achterstal van dossiers. Vorige week heeft het ministerie van Binnenlandse Zaken mij meegedeeld dat er 4.160 dossiers werden ingediend met betrekking tot alle rampen en overstromingen van de voorbije jaren. Wij denken dat er daaraan nu zeker 6.000 zullen worden toegevoegd. Dat is de raming die wij maken, het kan ook minder zijn, maar ik tel toch 243 gemeenten en als ik het aantal zones optel zouden we snel aan 6.000 kunnen komen. Dat betekent dat de 'workload' snel tot tegen de 10.000 dossiers zou kunnen oplopen. Om die reden hebben wij beslist om 20 bijkomende bestuursassistenten aan te werven om de huidige provinciale cellen te versterken. Met die aanwerving hopen wij tegen het midden van het jaar alle dossiers te kunnen afwerken – dat is de termijn die wij aan de gouverneurs hebben gegeven –, dus niet alleen de dossiers van de ramp van januari 2003, maar ook de 4.160 lopende dossiers.

In dat verband heeft mevrouw Schauvliege mij trouwens gevraagd hoe het komt dat voor 2001 en 2002 nog geen dossiers worden uitbetaald. De heel eenvoudige reden hiervoor is dat de ramp van

attend, il est souvent trop tard pour évaluer l'ampleur du sinistre.

La Régie des bâtiments a envoyé dix experts vers les zones les plus touchées, désignées par les gouverneurs de Flandre orientale et du Hainaut, en concertation avec les administrations communales. D'autres experts issus, quant à eux, du secteur privé, doivent être désignés par les gouverneurs des provinces. Les rémunérations de ces experts ont été relevées à 150 euros pour trois heures. Les communes sont également prêtes à accorder des préfinancements car des experts sont déjà actifs.

Pour l'heure, le retard accumulé représente 4.160 dossiers. On peut supposer qu'avec les dernières inondations, 6.000 dossiers supplémentaires viendront s'ajouter à cette liste. Le volume de travail passera donc sous peu à 10.000 dossiers. C'est la raison pour laquelle nous avons décidé d'engager vingt assistants administratifs supplémentaires pour renforcer les cellules provinciales. Nous souhaitons ainsi faire en sorte que l'intégralité des dossiers soit clôturée avant la fin du premier semestre de cette année.

Les dossiers relatifs aux catastrophes naturelles de 2001 ont été introduits tout récemment auprès de la cellule provinciale. Une catastrophe qui s'est produite en 2001 n'a été reconnue en tant que calamité qu'en 2002 et les dossiers y afférents ont été introduits après la date de la reconnaissance. Cela veut dire que les dossiers de 2002 ont été introduits auprès des cellules provinciales au même moment que les dossiers de 2001. Des indemnités ont été allouées pour la catastrophe de février 2002, pour les tempêtes, les pluies abondantes et les inondations de 2000 et pour tous les dossiers de 1999. Pour les dossiers de

2001 erkend is in 2002, dat men de mensen drie maanden tijd moet geven om een dossier in te dienen en dat men dus pas nu op het niveau van de provinciale cellen de dossiers heeft voor de ramp 2001. Hetzelfde geldt trouwens voor de dossiers van 2002. De dossiers van 2002 zijn op hetzelfde ogenblik binnengekomen als de dossiers van 2001, namelijk in december 2002. Het totaal van deze dossiers bedraagt 4.160. Men is nu begonnen met de dossiers van 2002 te betalen. Ik zal voor mevrouw Schauvliege de volledige bundel ter beschikking stellen, zodat ze niet één, maar alle pagina's van de uitbetalingen kan citeren. De bundel bevat ook al uitbetalingen voor de ramp van februari 2002, maar nog niet voor deze van juni 2002 en september 2001, want deze dossiers zijn pas binnengekomen. Het bevat ook de betalingen die zijn gedaan voor de stormen in 2000, de extreme regenval in 2000, de overstromingen van 13 mei 2000, ook met meerdere honderden dossiers, de meerdere honderden dossiers van 24 tot 31 juli 2000 en verder ook alle dossiers van 1999.

De grote achterstand heeft vooral te maken met het feit dat de ramp van 2001 slechts in 2002 erkend werd en de dossiers slechts tegen december 2002 werden ingediend. Alle dossiers van de ramp van zomer 2002 zijn ingediend. Samen zijn dat 4.160 dossiers. Met de 20 bijkomende bestuursassistenten hopen wij tegen midden 2003 het geheel van de dossiers afgewerkt te krijgen. Dit betekent de oude dossiers en de dossiers die we binnenkort versneld zullen ontvangen omdat de experts op dit ogenblik reeds op het terrein gaan en niet wachten.

We hebben daarvoor nog een vierde beslissing genomen. Dossiers waarvan de schade gelijk is of lager ligt dan 10.000 euro zullen niet meer behandeld worden door het federale niveau, in casu het Rampenfonds. Na een beslissing op provinciaal vlak zullen de schadevergoedingen van de dossiers gelijk of onder 10.000 euro onmiddellijk wordt uitbetaald. In het verleden moesten al de dossiers die op provinciaal niveau werden behandeld ook nog door Brussel worden behandeld. We vinden dit van het goede te veel en hebben ervoor gekozen deze dossiers te laten behandelen door het provinciaal niveau zodat ze op dat niveau een definitieve afhandeling krijgen. Is dit een benadeling van degenen die een grote schade hebben geleden van meer dan 10.000 euro? Neen, voor deze gevallen worden nu reeds en in samenspraak met de gemeenten en de provinciegouverneurs experts de baan op gestuurd. Omdat de experts nu reeds expertises uitvoeren in de zwaarst getroffen zones zullen er later weinig of geen betwistingen vallen. De experts kunnen immers onmiddellijk de schade vaststellen. Deze schade zal in de komende maanden vergoed worden.

We zullen eveneens een premiestelsel invoeren voor de mensen die in de provinciale cellen en de nationale cel de dossiers moeten afhandelen. Een bijkomende premie zal worden uitgekeerd op voorwaarde dat er meer dan 50 dossiers per maand en per assistent zullen worden afgehandeld. Het gemiddelde werkritme is 40 of minder dossiers per maand. Met dit premiestelsel voeren we een controlesysteem in van de prestaties die geleverd worden. We hopen een gemiddelde van 50 dossiers en zelfs meer te halen per maand en per bestuursassistent. U weet dat er bovenop het huidige kader 20 bijkomende bestuursassistenten zijn aangeworven. We hebben een berekening gemaakt. Als we dit werkritme halen moeten de

septembre 2001, aucune indemnisation a été allouée à ce jour.

Nous avons, en outre, décidé que les dossiers relatifs à des dommages n'excédant pas 10.000 euros seront exclusivement réglés sur la base d'une décision des provinces. Les dommages plus importants seront toujours traités par le Fonds des calamités. L'éventuelle perte de temps qui en résulterait sera résorbée par les experts qui examinent déjà ces dossiers.

Nous allons instaurer un système de primes pour les assistants de direction qui devront traiter ces dossiers. Un assistant de direction pourra ainsi bénéficier d'une prime s'il boucle plus de cinquante dossiers par mois. Un système de contrôle des prestations est ainsi instauré.

Une autre mesure consiste à créer, au sein du ministère de l'Intérieur, un service spécial chargé de l'information aux victimes. Nous procédons en outre à une refonte des formulaires qui sont trop compliqués.

Je transmettrai au président le dossier comprenant les ordres de paiement et les montants de toutes les catastrophes de 1999, 2000, 2001 et 2002. Celui-ci ne tient toutefois pas compte des mesures récentes.

La décision de ne pas recourir à la phase 3 du Plan catastrophe a été prise par le gouverneur. L'étendu des inondations était, en effet, très limitée géographiquement. Par ailleurs, le gouverneur a effectué toutes les opérations de coordination comme s'il s'était trouvé en phase 3. Je pense qu'il a pris la bonne décision.

bestaande 460 dossiers van de overstromingen 2001 en 2002 en de nieuwe dossiers kunnen worden afgehandeld.

De volgende maatregel die wij hebben getroffen, is de oprichting een bijzondere dienst binnen het ministerie van Binnenlandse Zaken die zich bezighoudt met de informatie van de slachtoffers. Wij zijn ook bezig met het herwerken van de formulieren zelf. Die formulieren zijn vandaag te ingewikkeld en noodzaken een vademecum. Door het feit dat wij nu de experts sturen, zullen wij de kans geven om die op een snellere en gemakkelijker manier in te vullen. Wij hebben ook de volle medewerking van de gemeentebesturen gekregen om daaraan te werken.

Mijnheer de voorzitter, ik overhandig u de huidige stand van zaken op papier. Ik denk dat het document aan alle leden uitgedeeld kan worden. Dat zijn de betalingsorders in de dossiers en de bedragen van alle rampen, van 1999, 2000, 2001 en 2002. Voor elk jaar is er uiteraard een verschillend dossiernummer. Het gaat om verschillende betalingsorders. Er is nog geen rekening gehouden met de maatregelen die wij de voorbije weken genomen hebben, want die maatregelen moeten hun effect nog kennen.

Mevrouw De Cock had een concrete vraag gesteld in verband met de afkondiging van het Rampenplan. Waarom is men in fase 2 gebleven en niet naar fase 3 overgegaan? Welnu, de gouverneur had gemeend van in fase 2 te blijven. Er is formeel geen uitroeping geweest van fase 3, waarbij een grotere coördinatie zou ontstaan op provinciaal vlak. De reden is omdat de overstromingen een heel lokaal karakter vertoonden en voornamelijk, met de hulp van de provincie, ter plaatse moesten kunnen worden opgelost. De overstromingen waren dus niet van aard om een fase 3 van het Rampenplan op te starten. Wel heeft de provinciegouverneur – ik heb hem daarover trouwens ook persoonlijk gesproken – alle coördinaties op provinciaal vlak gedaan, zoals die in geval van een fase 3 gebeuren. U moet namelijk weten dat men ook in fase 2 van het Rampenplan een beroep kan doen op het leger, wat ook gebeurd is. Dat doet de burgemeester rechtstreeks en niet de gouverneur op provinciaal niveau. Met andere woorden, ook om een beroep te doen op het leger, was het niet nodig om in de provincie Oost-Vlaanderen over te gaan tot fase 3 van het Rampenplan. Dat was de evaluatie van de gouverneur. Ik heb daarover met hem gesproken. Ik denk dat het een juiste evaluatie was. Wegens het sterke lokale karakter van de overstromingen die zich hebben voorgedaan, was het zijn oordeel om binnen fase 2 te blijven.

02.19 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, ik wil mij verontschuldigen voor mijn reactie op de uiteenzetting van mevrouw Creyf. Ik houd echter van debatten die op een hoffelijke en correcte wijze kunnen worden gevoerd. Als de eerste minister of een andere minister onjuistheden zegt, moeten we daarop ook op een correcte manier kunnen repliceren. Dat is het gevoelige punt van mevrouw Creyf. Ook de pers houdt immers rekening met die repliek. Wij moeten in dat geval dan eventueel zaken rechtzetten.

Mevrouw Creyf heeft in se echter wel gelijk. Mijnheer de eerste minister, u hebt hier in het begin van uw uiteenzetting vrij algemeen gesteld dat alles sinds uw aantreden als eerste minister met uw

02.19 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Le premier ministre a déclaré que tout se réglait plus rapidement qu'avant. C'est faux. Jusqu'au mois de mai 2001, la reconnaissance des catastrophes naturelles avait lieu un an après les faits. Ce n'est qu'en 2002 que le traitement s'est accéléré dans la mesure où les calamités du 26 au 28 ont été reconnues comme telles le 30 septembre 2002 déjà.

regering veel sneller is gegaan dan vroeger het geval was. Dat is niet juist. Ik kan immers dezelfde cijfers citeren als deze gegeven door mevrouw Creyf. Tot en met het jaar 2001 zijn de erkenningen altijd ongeveer een jaar later gebeurd. Bijvoorbeeld, de regenval van 22 en 23 juli 2001 is erkend op 13 september 2002.

02.20 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Dat is toch wat ik heb gezegd.

02.21 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): We moeten dat toch even corrigeren.

02.22 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ik heb dat zelf aan mevrouw Schauvliege gezegd.

02.23 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): De erkenningen zijn maar vanaf 2002 sneller gegaan. De regenval van 26 en 28 augustus 2002 werd erkend op 30 september 2002. Voor 2002-2003 is dan alles sneller gegaan. Mijnheer de eerste minister, in die zin wilde ik toch even een correctie aanbrengen. Vanaf 2002 is het sneller gegaan. Voordien was de werkwijze even traag als voorheen.

02.24 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Dat klopt.

02.25 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): Ten tweede, ik heb naar uw uitleg geluisterd. Ik neem aan dat u al het mogelijke doet om de dossiers sneller af te handelen. Echter, mijnheer de eerste minister, zoals mevrouw Creyf heeft gezegd, vormen uw deskundigen inderdaad de zwakke schakel.

U zegt vandaag zelf dat er nu op het terrein tien experts aan het werk zijn. U zegt ook dat de provincies Namen en Oost-Vlaanderen nu moeten overgaan tot het aanduiden van privé-experts. Voor 150 euro voor drie uur werk gaat u geen experts vinden. Ten tweede, moet u ook kijken naar de kwaliteit van de experts. In dit verband wil ik immers toch even aanstippen dat het Gerechtelijk Wetboek erin voorziet dat bij koninklijk besluit een lijst wordt opgemaakt van de erkende experts in bepaalde materies. Dat koninklijk besluit is er nog altijd niet gekomen. Rechtbanken, parketten en dergelijke moeten bijgevolg werken met deskundigen die niet erkend zijn. Deze deskundigen voldoen dus niet aan de vereiste criteria.

Mijnheer de eerste minister, als ik hoor wat er nog allemaal moet gebeuren, ben ik ervan overtuigd dat u die dossiers niet afgehandeld zult krijgen. U zult zeker die 6.000 dossiers niet afgehandeld krijgen binnen de eerstkomende zes maanden. Het is jammer dat de verkiezingen er tussenkomen, zo niet hadden we u graag in juli 2003 geïnterpelleerd omtrent de stand van zaken in deze dossiers.

02.26 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer Van Hoorebeke, mag ik u even onderbreken over het probleem van de experts?

02.27 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): Als u het akkoord hebt van de voorzitter, mijnheer de eerste minister.

02.28 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: De voorzitter stemt stilzwijgend in.

02.25 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): Les experts constituent néanmoins le maillon faible de la politique mise en place. Dix experts sont actuellement à l'œuvre. La Flandre occidentale doit recourir aux services d'experts privés mais les rémunérations sont trop basses. En outre, nous attendons toujours l'arrêté royal relatif aux experts. Les provinces doivent-elles dès lors engager des experts qui ne satisfont pas aux exigences du Code judiciaire?

02.28 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Les experts se sont déjà

Het is echter zo dat nu, drie weken na de overstromingen, de eerste reeks van tien experts ter plaatse is.

U hebt dat zelf de visu kunnen vaststellen. Dat is een belangrijke verandering ten opzichte van vroeger. Vroeger moest het volledige dossier eerst administratief ingediend zijn bij de provincie en goedgekeurd zijn door de administratie alvorens de administratie een expert zond. Nu gebeurt het omgekeerde. Nu sturen we in de gevallen waarbij er een manifeste schade is in de zwaarst getroffen gebieden, een expert op eigen initiatief. We doen dat vooraleer het dossier door de betrokkene ingediend is. Op die manier kunnen we vaststellen waar er een manifeste schade is. We kunnen dat ook meedelen aan de gemeente, zodat de gemeente, als zij dat wil, eventuele voorschotten onmiddellijk kan uitbetalen, zonder dat het voorschot later nog betwist wordt door de administratie. Dat was immers het punt. Zolang het dossier niet was ingediend en de expert niet langs was geweest, was er geen definitieve vaststelling van de schade. De verandering die we nu doorvoeren, is dat we niet wachten tot het einde van de procedure alvorens de expert te sturen. De expert is er nu reeds. Hij is er binnen de drie weken na de ramp. Ik zou er graag nog meer hebben op het terrein. Ik ben het met u eens.

02.29 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de eerste minister, dat is uw probleem. Ik ontken niet dat er nu in de administratieve afhandeling wijzigingen doorgevoerd worden. U hebt echter zelf gezegd dat u ongeveer 6.000 dossiers verwacht. U verwacht 6000 of 5000 dossiers voor 50 experts. Nu zijn er van die 50 nog maar 10 werkzaam op het terrein. De 40 andere moeten door de provincie worden aangesteld. Wanneer zal dat gebeuren? Zal dat binnen een maand gebeuren, binnen twee maanden? Dan zullen de experts pas ter plaatse kunnen komen. Er zijn 6.000 dossiers voor 50 experts. Dat zijn 120 dossiers per expert, als ze er al zijn. Dat zullen ze niet kunnen afhandelen op 14 dagen. Als ze één dossier per dag doen, dan zijn ze dus al 120 dagen bezig.

Mijnheer de eerste minister, ik wil alleen maar zeggen dat, als u de blijde boodschap brengt, u dan ook realistisch moet zijn. Een en ander zal waarschijnlijk langer duren dan de aangekondigde zes maanden.

Ten tweede, mijnheer de eerste minister, u hebt ons hier ook een lijst bezorgd. De lijst die u ons bezorgd hebt, komt eigenlijk overeen met de gegevens die mevrouw Creyf en ik hebben. Het is een verdeling van de dossiers per provincie. U kunt vandaag echter geen lijst bezorgen - en het Rampenfonds heeft dat ook niet - van alle dossiers met de datum van indiening, het verloop van de procedure en een voorziene datum van afhandeling. Mijnheer de eerste minister, dat blijkt niet uit de documenten die u ter beschikking gesteld hebt. Dat betekent ook dat hetgeen ik gezegd heb, klopt, namelijk dat er bij het Rampenfonds geen concrete cijfers zijn met betrekking tot de afhandeling van de ingediende dossiers.

02.30 Eerste minister Guy Verhofstadt: Het is wel mogelijk om dat aan de minister van Binnenlandse Zaken te vragen. Mijnheer Van Hoorebeke, als u aandringt, dan zal ik aan de minister van Binnenlandse Zaken vragen om een lijst te produceren die de

rendus sur place, trois semaines après les inondations. Voilà qui est nouveau. Par le passé, un dossier devait obtenir l'approbation de l'administration avant qu'un expert puisse se rendre sur place. Nous veillons à présent à ce que les dégâts manifestes soient immédiatement constatés.

02.29 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Je n'en disconviens pas. Mais 50 experts, dont 10 sont effectivement à pied d'œuvre, doivent se partager 6.000 dossiers. Chaque expert devra donc examiner 120 dossiers. Ceux-ci ne pourront donc pas être clôturés en quelques semaines. Le message du premier ministre est donc positif mais il doit faire preuve d'honnêteté. Il faudra plus de six mois.

Enfin, je vous ferai observer que le Fonds des calamités ne dispose d'aucune donnée concrète en ce qui concerne le traitement des dossiers.

02.30 Guy Verhofstadt, premier ministre: Je puis demander au ministre de l'Intérieur d'établir une telle liste en ce qui concerne les

weergave is van wat u vraagt voor alle rampen sinds 1999.

calamités depuis 1999.

02.31 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Ik zou dus graag eens weten hoe die 4.160 dossiers verdeeld zijn.

02.32 Eerste minister Guy Verhofstadt: Ik zal dat opvragen.

02.33 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de eerste minister, dan kan ik met een dankwoord afsluiten want op alles wat hier vandaag is aangebracht hebt u positief gereageerd. Ik ga alleen maar het nodige voorbehoud maken en we zullen zien in welke mate de door u aangekondigde zes maand ook effectief zal worden nageleefd.

02.33 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Nous suivrons cela.

02.34 Simonne Creyf (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ten aanzien van collega Van Hoorebeke wil ik zeggen dat ik onmiddellijk en spontaan heb gereageerd omdat de premier over de vorige regering, het vorige bestuur zaken vertelde die manifest onjuist waren. Wij beschikken over cijfers die het tegendeel beweren. Ik heb mij als lid van de oppositie en behorend tot een partij die vorige keer lid was van de meerderheid onmiddellijk aangesproken gevoeld. Vandaar mijn spontane reactie van verontwaardiging. Ik blijf daarbij, mijnheer de eerste minister. U zingt altijd opnieuw hetzelfde liedje. Het is altijd weer de schuld van het verleden, terwijl u dat nu hebt proberen te bewijzen met cijfers die niet juist zijn. De cijfers zijn niet juist en wij beschikken over het tegendeel. Vandaar, voorzitter, mijn verontwaardiging. Dit is manifest niet juist.

02.34 Simonne Creyf (CD&V): Le premier ministre a tenu au sujet du gouvernement précédent des propos manifestement erronés, d'où mon indignation. En outre, on peut difficilement rejeter sur le gouvernement précédent la responsabilité des événements survenus depuis 1999. Dix catastrophes naturelles se sont produites depuis cette époque, pour seulement quarante depuis 1970. On constate donc une augmentation exponentielle du nombre de catastrophes naturelles.

Ten tweede, moet ik ook zeggen dat er sinds 1999 tien feiten gebeurd zijn en dat deze tien feiten volledig onder de verantwoordelijkheid vallen van deze regering. Wat sinds 1999 gebeurd is kan dus in elk geval niet in de schoenen van de vorige regering worden geschoven. Ik wil ook nog opmerken dat er zich sinds 1999 inderdaad tien natuurrampen hebben voorgedaan. Welnu, uit de cijfers die we ook hebben blijkt dat er zich in de voorbije dertig jaar ongeveer veertig natuurrampen hebben voorgedaan. De frequentie van deze natuurfenomenen is de laatste jaren dus enorm toegenomen en zeker sinds 1999.

Je me félicite de la décentralisation du traitement des dossiers. Ce sont les cinquante experts qui constituent le maillon faible de cette organisation. Ce nombre est insuffisant et provoquera des retards. Il nous faut, de plus, envisager toutes les mesures à la lumière des élections.

Alle maatregelen die u nu aankondigt, premier, betekenen inderdaad een verbetering en een vooruitgang. Ik wil zeggen dat ik vooral de decentralisatie van de afhandeling van de schadedossiers naar de gemeenten en de provincies een positief element vind. Ik ga akkoord met collega Van Hoorebeke. Zoals ik reeds gezegd heb, zijn de vijftig inspecteurs uw zwakke schakel. Dit is uw zwakke schakel en dit zal vertraging opleveren. U hebt er geen vijftig, u hebt gezegd dat u er tien hebt. Volgens mij blijft dat het zwakke punt. Opnieuw wil ik echter zeggen dat we nu al deze vooruitgang, al deze nieuwe maatregelen krijgen in het licht van de verkiezingen. Ik wil nog eens zeggen dat er eerst verkiezingen voor de deur moeten staan vooraleer mensen die in een rampsituatie verkeren een betere behandeling krijgen.

Les avances versées aux victimes par les communes seront-elles remboursées avant la fin de cet exercice? Les indemnisations ne peuvent-elles être plus complètes?

Wat ik nog wou vragen, premier, heeft betrekking op de vergoeding voor de gemeenten. U hebt niet geantwoord op mijn vraag of de voorschotten die de gemeenten hebben gegeven aan de getroffen en zo vlug mogelijk en nog binnen hetzelfde boekjaar zullen worden

vergoed. Ik meen ook geen antwoord gekregen te hebben op de vraag of de vergoeding vollediger zal zijn dan totnogtoe het geval was.

02.35 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ik kan misschien even onmiddellijk antwoorden. De regeling is die welke in de wet staat. Wat de voorschotten betreft, dat kunnen we voorlopig niet veranderen. De voorschotten zullen onmiddellijk terugbetaald worden nadat de expert de schade heeft vastgesteld. Dat is ook de afspraak die ik met de gemeentebesturen heb gemaakt. Ik heb in totaal negen burgemeesters gezien van Oost-Vlaanderen en twaalf van Namen als een staal van de gemeenten die het meest met deze overstromingen waren geconfronteerd. De afspraak die met hen werd gemaakt is de volgende. Als de expert de schade vaststelt en er is een voorschot betaald, dan kunnen wij onmiddellijk de betaling doen. Voor ons komt het er op aan de schade definitief vaststaat.

Wat het derde punt betreft, namelijk het aantal experts, denk ik dat er een misverstand is. Wij hebben tien supplementaire experts ter beschikking gesteld van de Regie der Gebouwen naast experts die voortdurend werken voor de provincies. Het aantal experts verschilt van provincie tot provincie. Er zijn er vijf in Oost-Vlaanderen, een aantal in Antwerpen en een aantal in Limburg. Deze experts staan los van degenen die worden aangeduid door de provinciegouverneur en wiens vergoeding wij nu verhogen. Sommigen vinden die verhoging met 50% misschien te weinig, maar ik denk niet dat er veel inwoners zijn in ons land die een weddeverhoging met 50% hebben gekregen. Men kan daarover discussiëren, maar het is toch een opmerkelijke verbetering. Het gaat dus om experts die worden toegevoegd aan de experts die nu reeds door de provinciegouverneurs worden ingezet. Het gaat om een gemiddelde van 4, 5, 6 experts per provincie met daar bovenop 10 supplementaire experts van de Regie der Gebouwen. Het gaat om deskundigen van de Regie der Gebouwen die ter beschikking zijn gesteld en enkel en alleen dat werk moeten doen. Die 10 experts zijn nu reeds ter plaatse gegaan om de zware gevallen te gaan noteren.

02.36 **Joke Schauvliege** (CD&V): Mijnheer de eerste minister, u geeft inderdaad toe dat er van de schadegevallen van 2001 nog niets werd betaald...

02.36 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: De dossiers werden slechts in 2002 ingediend.

02.38 **Joke Schauvliege** (CD&V): ... omdat u de ramp van 2001 pas meer dan anderhalf jaar na datum heeft erkend. Ik heb het koninklijk besluit bij mij. U heeft op 13 september 2002 de ramp van september 2001 erkend. U moet niet zeggen dat u veel sneller gewerkt heeft dan de vorige regering. U bent in 1999 premier geworden. U zou een modelstaat maken. Er zijn tien rampen geweest sinds 1999. Ik heb u tien keer met uw laarzen aan voor de camera's zien zeggen dat u het sneller zou doen en dat de mensen een vergoeding zouden krijgen. Ik stel vast dat vier maanden...

02.35 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Les avances seront remboursées dès que les experts auront constaté les dégâts de manière définitive. C'est ce qui a été convenu avec les communes.

Il y a un malentendu en ce qui concerne les experts. Outre ceux qui sont déjà employés par les provinces, nous avons mobilisé dix experts supplémentaires de la Régie des bâtiments et nous avons prévu une augmentation de leur rémunération.

02.36 **Joke Schauvliege** (CD&V): Je constate que pour 2001, rien n'a encore été payé, les intempéries de septembre 2001 n'ayant été reconnues comme calamité qu'un an après.

02.37 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Les dossiers n'ont été introduits qu'en 2002.

02.38 **Joke Schauvliege** (CD&V): En dépit de toutes les promesses qui ont été faites, ce gouvernement ne travaille pas plus vite que le précédent. La reconnaissance comme calamité n'a toujours pas lieu dans les trois jours.

02.39 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, ik protesteer. Ik heb geen laarzen. Dat is echt waar. Ik heb niet aan rampentoeisme gedaan zoals sommigen.

02.40 **Joke Schauvliege** (CD&V): Ik kan alleen maar vaststellen...

02.41 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ik wil u nog iets zeggen over termijnen, mevrouw Creyf. Ik heb een ander voorbeeld dat u zich waarschijnlijk niet meer zult herinneren. De ramp van eind 1996 werd erkend in april 1997. Is dat de termijn van drie dagen waarover u het heeft? Deze regering heeft de tornado van Doornik ook binnen de tien dagen erkend. Dat is vergelijkbaar met de ramp van september 1998.

02.42 **Simonne Creyf** (CD&V): U moet ze allemaal lezen.

02.43 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ik geef u een voorbeeld omdat ik u gezegd heb dat u ook de andere voorbeelden eens moest bekijken. U zegt dat het vroeger allemaal binnen de drie dagen werd geregeld. Ik geef u een voorbeeld van een termijn van een jaar.

02.44 **Joke Schauvliege** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, als ik het woord krijg, zou ik graag voortdoen. Nu belooft de eerste minister dat in juli van dit jaar alles zal opgelost zijn. De tienduizend dossiers zullen uitbetaald worden. Eerst zien, dan geloven. Dat is een maand na de verkiezingen. Dat is toch wel opmerkelijk, dat het een maand na de verkiezingen allemaal zal geregeld zijn. De minister heeft hier ook beloofd dat hij de cijfers zou opvragen bij Binnenlandse Zaken. De cijfers die ik heb en die hier nu nogmaals rondgedeeld zijn door de eerste minister, zijn juist de cijfers die ik heb opgevraagd bij de minister van Binnenlandse Zaken. Er zijn inderdaad geen cijfergegevens over het aantal aanvragen en over welke bedragen wij per dossier spreken. Ik vrees dat wij nooit die cijfers zullen te zien krijgen. Ik kan mij aansluiten, wat dat betreft, bij wat collega Van Hoorebeke gezegd heeft. Er zijn heel wat beloftes gedaan. We zullen zien of inderdaad in juli 2003 alles zal betaald zijn. Het staat al in mijn agenda ingeschreven: ik zal er zeker op terugkomen in juli 2003. Het zijn mooie beloftes, toevallig vier maanden voor de verkiezingen.

02.45 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mevrouw, het zijn niet alleen beloftes: de experts zijn nu ter plaatse.

02.46 **Leen Laenens** (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, de antwoorden van de eerste minister volstaan voor mij. Ik dank hem voor zijn antwoord.

02.47 **Muriel Gerken** (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, en ce qui concerne l'accélération de la prise en charge des dossiers, il faut reconnaître que la manière dont les calamités ont été reconnues s'est améliorée. Depuis longtemps, sous de nombreuses législatures et encore récemment, le Fonds des calamités présentait ce grand handicap de fonctionner trop lentement et selon des procédures trop longues. A présent, des dispositions ont été prises pour remédier à cette situation, ce qui me conforte dans l'idée qu'il

02.41 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: La catastrophe d'août 1996 n'a été reconnue que fin 1997. Etait-ce plus rapide?

02.44 **Joke Schauvliege** (CD&V): On nous annonce aujourd'hui que tous les dossiers seront bouclés en juillet 2003 - comme par hasard un mois après les élections; avant cette date, on devra procéder à l'indemnisation pour 10.000 dossiers. Le premier ministre a annoncé qu'il demanderait des chiffres exacts au département de l'Intérieur. Or, les données qu'il vient de distribuer m'étaient déjà connues. Aucune information n'a été donnée au sujet du nombre de demandes et du montant de l'indemnisation par dossier. Je ne manquerai pas de revenir sur cette question au mois de juillet.

02.47 **Muriel Gerken** (ECOLO-AGALEV): Wat de versnelde behandeling van de dossiers betreft, kunnen we een verbetering vaststellen in de manier waarop de wateroverlast als ramp werd erkend.

est possible de dynamiser toute cette prise en charge.

En réaction aux propos de Mme Creyf qui dit - ce qui m'énerve quelque peu - qu'il y a eu 40 catastrophes les 30 dernières années, je signale qu'il y en a eu 10 depuis 1999, ce qui prouve que la situation s'est aggravée sous cette législature. J'ajoute que de telles catastrophes sont liées notamment à une non-prise en charge, depuis des décennies, des mesures d'aménagement du territoire et de prévention en vue d'éviter les inondations, et qu'il nous faudra peut-être aussi des décennies pour réparer et obtenir des résultats suffisamment efficaces. J'estime qu'il est regrettable de jouer le jeu politique sur ce genre de mesures sérieuses et importantes à prendre.

Wij moeten toegeven dat het Rampenfonds te traag werkt, maar wij stellen ook vast dat er sinds het aantreden van deze regering maatregelen werden genomen zodat er sneller een beroep kan worden op gedaan.

Ik betreur voorts dat mevrouw Creyf uit het toenemend aantal rampen afleidt dat de toestand er sinds het aantreden van deze regering is op achteruit gegaan. Het feit dat we nu met rampen te maken krijgen is te wijten aan de ruimtelijke ordening en aan het feit dat men nagelaten heeft preventiemaatregelen te nemen die sinds jaren noodzakelijk zijn.

De **voorzitter**: Vraag A651 van de heer Richard Fournaux en interpellatie i1525 van de heer Francis Van den Eynde vervallen wegens afwezigheid van de indieners. Zoals afgesproken zullen wij nu het tweede thema behandelen, met name de verzekering tegen natuurrampen.

03 Interpellatie van mevrouw Simonne Creyf tot de eerste minister over "de afhandeling van de schade bij de recente overstromingen en het wetsontwerp op de natuurrampenverzekering" (nr. 1542)

03 Interpellation de Mme Simonne Creyf au premier ministre sur "le traitement des sinistres consécutifs aux récentes inondations et le projet de loi relatif à l'assurance contre les catastrophes naturelles" (n° 1542)

03.01 Simonne Creyf (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, ik kom thans tot het tweede deel van mijn interpellatie, met name het deel dat betrekking heeft op de natuurrampenverzekering.

Het is niet mijn bedoeling om tijdens deze interpellatie onze beoordeling van het wetsontwerp van de regering aan de orde te stellen. Ik denk dat we bij de bespreking van dit ontwerp in de commissie uitgebreid de kans zullen krijgen de leemten erin aan te duiden. Ik wil alleen zeggen dat dit wetsontwerp aan alle kanten rammelt.

Vandaag wil ik vooral de eerste minister ondervragen over zijn beloften op de televisie en die confronteren met het totaal gebrek aan daadkracht in dit dossier. Op de Ministerraad van 30 augustus 2002 – na de vorige overstromingscrisis – maakte de eerste minister zich sterk dat het wetsontwerp op de natuurrampen nog vóór het einde van 2002 zou worden goedgekeurd. Die deadline werd alvast niet gehaald. Overigens, mijnheer de eerste minister, is iedereen in het Parlement zich ervan bewust dat ook al wordt de wet goedgekeurd, het een lege doos is. Om het met de woorden van collega Ludwig Vandenhove te zeggen, u draait de bevolking ermee een rad voor de ogen. Het zal nog lang duren voor een eventueel goedgekeurde wettekst operationeel zal kunnen zijn en wij er tenminste iets aan zullen hebben.

03.01 Simonne Creyf (CD&V): La deuxième partie de mon interpellation ne concerne pas la teneur du projet de loi – lequel, du reste, ne tient pas debout – mais le décalage entre les déclarations triomphantes du premier ministre dans les médias et le manque de dynamisme du gouvernement.

Voilà longtemps déjà que le gouvernement nous promet une loi sur l'assurance contre les catastrophes naturelles mais, à ce jour, nous n'avons guère vu de résultats. Même si le Parlement expédiait le projet de loi avant la fin de la législature, il faudrait encore bien du temps avant que la loi soit applicable. En outre, certains parlementaires de la majorité admettent que quiconque prétendrait le contraire jetterait de la poudre aux yeux de la population.

Ik wil nog even citeren uit het communiqué na de interpellatie van collega Vandenhove: "Vandenhove loofde minister Picqué omdat hij altijd dezelfde boodschap verkondigde. Ik neem de premier niets kwalijk. Het heeft echter geen zin de burger iets wijs te maken dat er iets zou veranderen door hier iets te stemmen. Ik hoop dat de eerste minister in het vervolg objectieve informatie verspreidt." Ik wilde dat even aanhalen. Wij hebben dat niet gezegd, dat waren woorden van collega's van de meerderheid.

Mijnheer de eerste minister, zonder de uitvoeringsbesluiten zal de situatie van wie echt risico loopt, verergeren. U bent zich daarvan blijkbaar niet bewust of u wil dat niet weten. Minister Picqué, die de inhoud van zijn wetsontwerp kent, weet dat wel en is daarom veel behoedzamer om de wet vooruitgang te doen vinden en een wettekst te doen goedkeuren zonder de uitvoeringsbesluiten.

Het wetsontwerp werd reeds meer dan twee jaar geleden in de Kamer ingediend, om precies te zijn op 11 december 2000. De vragen die het Parlement vandaag over het wetsontwerp heeft, had ze twee jaar geleden ook al. Het Parlement wou toen geen lege doos goedkeuren en wou een zicht krijgen op de reële impact van het ontwerp voor de mensen. Daarmee wilden we ook de druk op de regering verhogen om sneller te gaan. Kennelijk is dat niet gelukt.

Zoals u weet, mijnheer de minister, heeft uw regering het belangrijke advies over de afbakening van de risicozones pas in november 2001 aan de Gewesten gevraagd. Dat is één jaar na de indiening van het ontwerp in de Kamer. Waarom heeft de regering een jaar gewacht om dit cruciale advies voor te leggen aan de Gewesten? Waarom hebt u dat initiatief niet vroeger genomen als u het zo belangrijk vindt?

We lezen in het verslag van het overlegcomité van 9 januari 2003 dat het comité voorstelt dat het interregionaal overleg wordt voortgezet met het oog op het uitwerken van eenvormige criteria voor de afbakening van risicozones. Dat wil dus zeggen dat er tot nu toe zelfs nog geen eenduidige criteria zijn voor de afbakening van de risicogebieden. Hoe kunnen de Gewesten risicogebieden afbakenen als ze nog niet eens weten op basis van welke criteria ze dat moeten doen? Het antwoord van minister Picqué is heel belangrijk. De minister heeft vorige week gezegd dat de afbakeningscriteria nog moeten worden onderzocht en ook moet worden nagegaan of deze verenigbaar zijn voor de drie Gewesten. Het zou natuurlijk een ramp zijn indien de Gewesten verschillende criteria zouden hanteren.

Het is heel belangrijk dat het bepalen van de risicozones – iets wat heel belangrijk is in het wetsontwerp en ook belangrijke politieke gevolgen en gevolgen voor de mensen in de risicozones zal hebben – op een eenduidige wijze gebeurt voor alle Gewesten.

Welnu, twee jaar na het indienen van het ontwerp in het Parlement zijn de criteria nog steeds niet vastgelegd. Na twee jaar zijn de criteria voor de afbakening van de risicogebieden nog niet vastgelegd. En toch, mijnheer de eerste minister, maakt u de mensen wijs dat die afbakening klaar zal zijn tegen maart. Maar die criteria zijn er nog niet!

Het gaat niet alleen om de risicozones. Er is nog een ander koninklijk

Si le projet de loi était adopté sous sa forme actuelle, la situation des habitants d'une zone à risques serait pire encore. Le ministre Picqué en est conscient et c'est pour cette raison qu'il bloque le dossier. Ce projet de loi est d'ailleurs déjà déposé depuis le 11 décembre 2000. La discussion aurait donc déjà pu commencer il y a deux ans. Malheureusement, le gouvernement a attendu novembre 2001 avant de demander aux Régions leur avis, qui est essentiel, à propos de la délimitation des zones à risques.

Il ressort d'ailleurs du rapport du comité de concertation du 9 janvier 2003 que le débat sur les critères précis de cette délimitation n'est toujours pas clos. Le ministre Picqué a indiqué à juste titre que toutes les Régions doivent appliquer les mêmes critères. Aucune avancée n'a encore été enregistrée deux ans après le dépôt du projet de loi. Le premier ministre affirme néanmoins que la question sera réglée pour le mois de mars.

Une fois la loi adoptée, il restera encore à prendre des arrêtés royaux. Ainsi, il faudra par exemple créer un bureau de tarification qui devra fixer les tarifs et les conditions d'assurance pour les personnes qui ne peuvent bénéficier d'une assurance ordinaire parce qu'elles habitent dans une zone à risque. Tant que ce bureau n'existera pas, elles connaîtront une situation extrêmement pénible après l'entrée en vigueur de la loi. D'ailleurs, nous attendons depuis six mois déjà la création d'un autre bureau de tarification, celui des assurances automobiles, et il ne fait aucun doute qu'il ne sera pas mis en place pour cet été.

besluit dat moet genomen worden ter uitvoering van de wet, namelijk het koninklijk besluit over het tarifieringbureau. Wie na de inwerkingtreding van de wet in een risicozone gaat wonen of er gaat bouwen, zal geen verzekering meer kunnen krijgen. Wie geweigerd wordt door 5 verzekeraars, zal zich kunnen en moeten wenden tot een nog op te richten tarifieringbureau. Er zullen dus bepalingen moeten worden opgesteld over hoe hoog de premies zullen zijn voor wie in een risicozone woont, welke vrijstellingen er komen en hoe dat alles bepaald zal worden. Dat tarifieringbureau vergt dus een ander, essentieel, koninklijk besluit ter uitvoering van de wet. Indien wij de wet goedkeuren zonder het koninklijk besluit inzake het tarifieringbureau, wat zal er dan gebeuren, mijnheer de eerste minister?

De schade ingevolge overstroming zal dan wel worden gekoppeld aan de brandverzekering, maar de verzekeraars zullen het recht hebben om dit te weigeren. Wat zal er dan gebeuren? Tot een tarifieringbureau kan men zich niet richten. Tot wie zullen dan al degenen zich moeten wenden aan wie de verzekeraar geen verzekering toekent?

Mijnheer de eerste minister, rekening houdend met andere dossiers weten wij hoe het eraan toegaat in de verzekeringswereld: de goede risico's worden eruit gekozen en de slechte worden geweigerd. Dat betekent dat het zonder uitvoeringsbesluit inzake het tarifieringbureau, alleen maar slechter zal worden voor degenen die werkelijk in een risicozone wonen.

Ik wil trouwens een ander tarifieringbureau in herinnering brengen. De wet van 2 augustus 2002 tot wijziging van de wet op de autoverzekering, voorziet ook in de oprichting van een tarifieringbureau. Dat wordt in de verzekeringswereld het tarifieringbureau voor de brokkenmakers genoemd. Welnu, mijnheer de eerste minister, het ware voor u misschien nuttig te weten dat dit tarifieringbureau er na een half jaar nog steeds niet is. Volgens een bericht in De Standaard van vandaag, zou dit pas operationeel worden tegen de zomer. Een ander tarifieringbureau en een andere wet zullen misschien na tien maanden operationeel zijn. Toch maakt u de bevolking opnieuw wijs dat u dit uitvoeringsbesluit binnen twee maanden zult kunnen voorleggen.

Mijnheer de eerste minister, met de zweep kunt u de wettekst door het Parlement jagen, maar niet de operationele wet. Mocht er dan iets gebeuren, mocht er dan opnieuw een overstroming plaatsvinden, dan zal het water de mensen tot aan de lippen staan, zoniet letterlijk, dan zeker figuurlijk.

03.02 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, mijn antwoord zal bondig zijn, want ik meen dat het Parlement noch de bevolking er belang bij hebben om een discussie te horen over een vraag waarvan de zin mij ontsnapt.

Mijn professor grondwettelijk recht en staatsrecht heeft mij geleerd dat eerst een wet wordt opgesteld en daarna een koninklijk besluit, maar niet omgekeerd. Sommigen hier aanwezig schijnen dat te vergeten. Eerst wordt de wettelijke basis gelegd en daarna worden de koninklijke besluiten opgesteld. Een wet kan in werking treden op het ogenblik dat de koninklijke besluiten zijn gepubliceerd. Dat is de

03.02 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Il y aura d'abord la loi, les arrêtés royaux suivront. C'est l'ordre prévu et il peut difficilement y être dérogé. Pour votre information: il est possible de ne faire entrer une loi en vigueur que lorsque les arrêtés d'exécution sont promulgués.

Le gouvernement recherche donc

normale werking van het grondwettelijk systeem in ons land. Wat mevrouw Creyf vraagt is eerlijk gezegd denderend. Zij vraagt de omkering van onze procedure door eerst de koninklijke besluiten uit te vaardigen en daarna de wet goed te keuren. Dat is niet mogelijk. Eerst moet een wettelijk mechanisme worden vastgelegd waarover een akkoord moet worden bereikt. Ik meen evenwel dat dit wettelijk mechanisme degelijk is. Ik zal straks nog uitleggen waarom. Dit wettelijk mechanisme werd ontwikkeld door minister Picqué, samen met de regering, en wat betreft de uitvoering ervan hebben wij ten volle de medewerking van de Gewesten nodig.

Het is niet juist dat wij daarmee enkele maanden geleden van start gingen, zoals mevrouw Creyf beweerde. Het eerste advies werd door minister Picqué gevraagd in november 2001. Na november 2001 vonden er vergaderingen plaats in september 2002, op 10, 17 en 28 oktober 2002, op 13 november 2002, op 9 december 2002, op 9 januari 2003 en op 16 januari 2003. Deze laatste vergadering van 16 januari 2003 zorgde voor een doorbraak in dit dossier, wat betreft de problematiek van de risicogebieden.

De filosofie terzake is de volgende. Het Rampenfonds wordt niet afgeschaft door deze wet. Sommigen wekken de indruk dat, na de goedkeuring van deze wet, het Rampenfonds zou worden afgeschaft en dat de mensen als het ware aan hun lot worden overgelaten.

U hebt het minstens zo ergens laten verstaan door te zeggen: "Pas op, het water zal de mensen aan de lippen staan bij de volgende ramp". U hebt minstens gesuggereerd dat het zo zou zijn. U hebt een absolute nood om te onderbreken vandaag. Het is uw gewoonte niet.

03.03 Simonne Creyf (CD&V): Mijnheer de eerste minister, het is een dossier dat ik ken. Ik heb gezegd dat ik niet inga op de inhoud van het wetsontwerp. Dat gaan we doen in de commissie. Inderdaad, in de wet is een bepaling opgenomen, die de tussenkomst van de verzekeraar plafonneert en die nadien nog in een tussenkomst van het Rampenfonds voorziet, maar ook geplafonneerd. Als we de discussie willen voeren over de inhoud, ben ik daartoe bereid.

03.04 Eerste minister Guy Verhofstadt: Mijnheer de voorzitter, mag ik verder doen, want mevrouw Creyf kan nog eens herhalen wat ze daarjuist al herhaald heeft. Ik had de indruk – misschien ben ik verkeerd en dan is dat daarmee rechtgezet – dat zij door te zeggen dat het water tot aan de lippen staat, liet uitschijnen dat het Rampenfonds niet zou blijven bestaan. Neen, het Rampenfonds blijft bestaan voor, zoals u hebt gezegd, bedragen boven de geplafonneerde bedragen die zullen worden uitbetaald door de verzekeringsinstellingen. Wij hebben geopteerd in de toekomst naar een gemengd systeem te gaan. Dat is trouwens het advies dat we van iedereen hebben gehad. We gaan naar een gemengd systeem waarbij voor de top van de bedragen, ook nog geplafonneerd, het Rampenfonds, dus de Gemeenschap, optreedt en waarbij de eerste tussenkomst verzekeringstechnisch wordt georganiseerd. Het is trouwens niet de eerste sector waar dit verzekeringstechnisch gebeurt.

avant tout un accord global sur un mécanisme légal. Dans ce cadre, nous avons demandé l'avis des Régions en novembre 2001. A la suite de cette demande d'avis, plusieurs réunions ont eu lieu. Des progrès marquants ont récemment été enregistrés dans ce dossier.

Je répète que le Fonds des Calamités ne sera pas supprimé.

03.03 Simonne Creyf (CD&V): Il y a un instant, je n'ai pas évoqué le contenu du projet de loi. Pour que les choses soient claires, le projet de loi dispose que les assureurs versent une indemnité plafonnée et que le Fonds des calamités y ajoute une intervention, également plafonnée.

03.04 Guy Verhofstadt, ministre: Le gouvernement souhaite effectivement créer un système mixte répartissant équitablement la charge des indemnisations entre le Fonds des calamités et les compagnies d'assurances.

Nous pourrions organiser la solidarité en recourant à la fiscalité, c'est une des possibilités dont nous disposons. Une autre possibilité consiste à instaurer un système mixte en fonction duquel le Fonds des calamités couvre la plus grande partie des dommages, cette couverture étant toutefois

Men kan natuurlijk zeggen dat men dat niet wil en dat men het via de belastingmiddelen wil regelen. Dat is het huidige, bekende systeem, hoewel het Rampenfonds toch niet heel omvangrijke, genereuze bedragen uitbetaalt. Dat is het minste wat we kunnen zeggen. Dat is één mogelijkheid. Dan is de solidariteit voor 100% via de belastingen georganiseerd.

Ofwel creëert men een systeem waarin men een aantal elementen op een voorzichtige manier – dat doen wij – met elkaar verzoent. We houden nog altijd een rampenfonds met volledige solidariteit voor de top van de bedragen, ook geplafonneerd uiteraard, want niemand kan dat onbeperkt doen. Als basissysteem houden we – met de franchise – een verzekeringstechnisch systeem, dat we nu uitbouwen, maar we zorgen ervoor dat het verzekeringstechnisch systeem door het hanteren van risicogebieden niet op een zodanige manier gaat werken dat bepaalde zaken onverzekerbaar worden of dat prohibitieve premies zouden moeten worden betaald. Dat kan niet. Daarmee ben ik het met u eens. Daarom is er trouwens de noodzaak om andere koninklijke besluiten te nemen, waarnaar u trouwens hebt verwezen.

Mijn antwoord op uw interpellatie is de volgende. Ik meen dat er een grote consensus bestaat om, naast het Rampenfonds, een verzekeringstechnisch systeem in te voeren. Ik vraag aan het Parlement om daarmee zo snel mogelijk in te stemmen. We kunnen even kijken of het mogelijk is, mijnheer de voorzitter, om dat binnen een bepaalde termijn te doen, maar dat is natuurlijk de zaak van de commissie en niet van de regering. De leden van de commissie moeten daarover straks een uitspraak doen. Wij zullen ervoor zorgen dat de koninklijke besluiten, na goedkeuring van de wet, zullen worden genomen.

Over welke koninklijke besluiten gaat het? U hebt naar de belangrijkste verwezen en ik concentreer mij nu op deze voor de risicogebieden. Deze besluiten moeten worden bepaald in overeenstemming met de Gewesten. Wij zijn onmachtig om dat te doen. Wij hebben geen administratie om dat te doen. Het zijn de Gewesten die dat kunnen. Wij hebben daarover op 20 december 2002 een akkoord gesloten met de Gewesten, waarin zij verklaren dat zij in de toekomst in staat zullen zijn om definitieve zones af te bakenen. In afwachting daarvan zijn zij bereid om tegen eind maart voorlopige zones af te bakenen, zodat de wet – met koninklijke besluiten – op basis van deze voorlopige zones in werking kan treden. Die beslissing hebben wij in december 2002 in het overlegcomité genomen. Het werk dat zij moeten doen, is de afbakening. Zij zijn daarvoor al verschillende keren samengekomen. Op de jongste vergadering is er ook een doorbraak gekomen. De methode die wordt gebruikt – dat is de autonomie van de Gewesten, ik kan ze niet verplichten – door Vlaanderen, is een andere dan de methode die door Wallonië en Brussel wordt gebruikt.

Wat is nu de afspraak? Men erkent elkanders methode. Men gaat de methode van de ander niet betwisten. Men erkent elkanders methode en de autonomie om die methode vast te leggen. De afspraak is dat men nu de nodige concrete kaarten maakt op basis van het overstromingsgevaar in een periode van tien jaar, vijftientwintig jaar en vijftig jaar. Welke overstromingen zijn er gebeurd in een periode van tien jaar, een periode van vijftientwintig jaar en een periode van

plafonnée, tandis que les assureurs prennent à leur compte le reste des dégâts. Toutefois, dans un tel système, il faut également faire jouer la solidarité. Il nous faut éviter à tout prix que se constituent des zones impossibles à assurer ou des zones dont les habitants devraient acquitter des primes inabordables. Actuellement, ce système mixte fait l'objet d'un consensus. Nous demandons donc seulement au Parlement de donner son fiat à ce modèle et ensuite nous élaborerons les arrêtés royaux nécessaires.

Cependant, le plus gros problème était qu'il restait à délimiter les zones à risque en concertation avec les Régions alors que celles-ci emploient à cette fin des méthodes différentes. Cela dit, la concertation entre les Régions a progressé très sensiblement. Elles reconnaissent aujourd'hui leurs méthodes respectives et collaboreront en vue de cartographier concrètement le risque d'inondations sur dix, vingt-cinq et cinquante ans. Ces cartes pourront être annexées aux arrêtés royaux. Cela ne signifie pas que la loi ne peut être adoptée plus tôt. Nous pouvons prévoir par un amendement que la loi n'entrera en vigueur qu'après la délimitation définitive des zones à risque.

La nécessité d'organiser une concertation avec le secteur des assurances sur le problème de la solidarité fait également l'objet d'un consensus. Il faut que les risques restent assurables et les primes abordables.

Le gouvernement propose donc que le Parlement approuve ce modèle et adopte l'amendement que nous avons évoqué, considérant que la concertation entre les Régions a enregistré des progrès marquants, que les cartes des zones à risques sont en préparation et que, sur la base de

vijftig jaar? Die afspraken zijn gemaakt tussen de Gewesten. Zij erkennen elkaars methode om dat te doen, ook al is de methode niet gelijk. Dat zal concrete kaarten opleveren waarover zij zich samen akkoord zullen verklaren. Die kaarten zullen wij krijgen en die zullen bij ons de annexen vormen van de koninklijke besluiten die wij zullen nemen.

Dat betekent echter helemaal niet dat de wet niet kan worden goedgekeurd. Ik ga er wel mee akkoord dat de leden van de meerderheid – ik wil het ook doen met de regering – een amendement indienen om duidelijk te maken dat de wet maar in werking treedt op het moment dat de koninklijke besluiten met die kaarten zijn gepubliceerd. Dat is evident, want anders zijn we bezig met een dupespel.

Ten tweede, wij zijn het er ook over eens dat wij, eenmaal de wet is goedgekeurd, in een belangrijk overleg gaan met de verzekeringssector om ervoor te zorgen dat zij de wet op een manier toepassen dat er geen onrechtvaardige situaties – niet-verzekering en voornamelijk premies die veel te zwaar zouden zijn voor de mensen in kwestie – kunnen ontstaan. De wet moet, met andere woorden, worden toegepast op een manier waarbij er nog altijd een stuk solidariteit plaatsvindt, mutualisering is misschien een beter woord. De heer Ansoms is misschien verwonderd dat ik hier het woord 'mutualisering' in de mond neem, uitgaand van mijn vroeger leven zou men dit nooit hebben gedacht. Een solidariteit binnen een verzekering noemt men echter een mutualisering. Het volledig risico wordt dus niet doorgetrokken in de premieheffing.

Mijn punt op uw interpellatie, en ik denk dat ik uw interpellatie goed begrepen heb, is dat de wet het mechanisme is. Is het Parlement het daarmee eens? Wij gaan ermee akkoord om een amendement op te nemen, dat stelt dat – voor mij was dat evident, maar voor mij niet gelaten als men het expressis verbis wil schrijven – de wet van kracht wordt op het moment dat de koninklijke besluiten met betrekking tot de risicogebieden worden gepubliceerd.

Ten derde, er is op 16 januari een doorbraak bereikt tussen de vertegenwoordigers en de specialisten van de drie Gewesten, waarbij ze elkaars methode aanvaarden. Dat is ons punt niet, wij kunnen het alleen maar vragen. Ik kan zelf geen kaarten tekenen, de heer Picqué kan dat ook niet, en wij hebben op federaal niveau ook geen diensten die dat zouden kunnen. De Gewesten hebben dat wel, ze gebruiken echter een verschillende methode. Ze aanvaardden elkaars methode en hebben afgesproken om kaarten te maken, waarbij men bepaalt waar het risico zich heeft voorgedaan binnen de 10, 25 of 50 jaar. Wij zullen die kaarten krijgen en samen met de Gewesten, in overleg met de Gewesten, zullen wij die koninklijke besluiten nemen in de komende maanden.

Wat is het alternatief? Het alternatief is dat men wacht tot alle koninklijke besluiten klaar zijn, wat volstrekt strijdig is met mijn cursus grondwettelijk recht, waarin ik geleerd heb hoe wetten en koninklijke besluiten totstandkomen. Dat betekent dat men voor maanden en maanden de bespreking uitstelt, dat de wet niet meer totstandkomt in deze legislatuur en dat wij vóór 2004 of 2005 die verzekering op de natuurrampen niet zouden hebben. Nochtans zegt iedereen tegen mij: een gemengd systeem is goed. Ik zeg nogmaals:

ces cartes, le gouvernement préparera les arrêtés royaux nécessaires en collaboration avec les Régions.

Je ne vois pas quelle autre solution pourrait être substituée à notre proposition. Si nous attendons que tous les arrêtés royaux soient promulgués, cette loi ne pourra plus être adoptée sous l'actuelle législature. Les problèmes resteront irrésolus en dépit du consensus sur le principe d'un système mixte. J'insiste pour que l'on évite cette perte de temps et que l'on arrête un calendrier clair.

wij pleiten met de regering voor een gemengd systeem met een rampenfonds op basis van solidariteit als bovenstuk en een verzekeringstechnisch basissysteem met daarbinnen ook een solidariteit om geen onrechtvaardige situaties te creëren voor mensen die in dergelijke gebieden wonen, zodat zij daarvoor dus niet worden gestraft.

Mijnheer de voorzitter, ik denk dat wij zo'n amendement kunnen indienen, maar dat is dan het derde deel van onze gesprekken vandaag en de komende dagen. Ik vraag ook om een kalender vast te leggen. Wij komen in elk geval tot die koninklijke besluiten en ik ben ook bereid om elke maand bijkomend uitleg te komen geven over hoever het staat. Ik kan u nu echter aankondigen dat op 16 januari de Gewesten een doorbraak hebben bereikt met betrekking tot het aanvaarden van elkaars methode, en nu bezig zijn hun kaarten vast te leggen. Ik zeg nogmaals dat dit voorlopige kaarten zullen zijn. Dat was de afspraak die in september 2002 is gemaakt.

03.05 Charles Picqué, ministre: Monsieur le président, je pense que ce serait la sagesse même d'aller dans le sens que le premier ministre vient d'indiquer et pour lequel j'ai aussi plaidé. En effet, rien n'empêche que nous avancions, que nous nous mettions d'accord sur le principe du mécanisme de mutualisation ou de solidarité dont on parle. Mais il faut évidemment être conscient du fait que si nous fonçons sans réfléchir dans ce mécanisme, sans disposer des cartes nécessaires, nous risquons de mettre en vigueur une loi dont les retombées et conséquences seraient très dommageables pour l'ensemble des consommateurs. Personne ne va nous reprocher d'être attentif à l'intérêt des consommateurs, mais nous voulons un système de solidarité. Il est donc clair que nous devons aller dans cette direction.

De beste oplossing is het voortzetten van het onderzoek van het ontwerp, ermee rekening houdend dat de inwerkingtreding van de wet zal gebeuren na de goedkeuring door de regering van de uitvoeringsbesluiten die de risicozones moeten afbakenen. Dit moet natuurlijk gebeuren na overleg met de Gewesten. We mogen immers de effecten op het beleid inzake ruimtelijke ordening niet onderschatten. Onze benadering is coherent.

Je plaide pour que nous allions dans ce sens et j'espère que nous serons unanimes à adopter cette façon de travailler qui devrait rassurer tout le monde, à la fois ceux qui veulent un système de solidarité et ceux qui souhaitent que nous évitions les dérives d'un système de solidarité dont nous n'aurions pas pu mesurer les effets, faute de détermination des cartes nécessaires.

03.06 Simonne Creyf (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, mijnheer de minister van Economische Zaken, ik heb gezegd dat ik in deze interpellatie niet wenste te spreken over de inhoud van het wetsontwerp. Wij moeten daar in de commissie eigenlijk nog aan beginnen. Wij hebben hoorzittingen gehouden, maar heel de discussie over het wetsontwerp moeten wij nog beginnen. Ik denk dus dat wij in de commissie de kans nog zullen krijgen om na te gaan wat nu eigenlijk de inhoud is van dat wetsontwerp.

03.05 Minister Charles Picqué: Niets belet ons inderdaad te trachten overeenstemming te bereiken over een beginsel van onderlinge verzekering, maar zonder kaarten dreigt een wet schadelijke gevolgen voor de consumenten te hebben.

Après concertation avec les Régions, le gouvernement prendra les arrêtés d'exécution nécessaires. Nous ne pouvons cependant pas oublier que la délimitation des zones à risques affectera dans une mesure non négligeable l'aménagement du territoire.

Ik pleit er dus voor die werkwijze te volgen, die iedereen gerust zou stellen.

03.06 Simonne Creyf (CD&V): Je ne me prononce pas sur le contenu du projet de loi. La commission doit encore entamer la discussion de ce projet. Je n'ai cependant pas obtenu de réponse à mes questions. Pourquoi le gouvernement a-t-il attendu un an avant de demander l'avis des

U hebt geen antwoord gegeven op mijn essentiële vragen: waarom hebt u één jaar gewacht, na de indiening van het wetsontwerp in het Parlement, om het advies te vragen aan de Gewesten? Ten tweede, waarom liggen, nu, na twee jaar, de criteria nog altijd niet vast op basis waarvan de Gewesten op een eenduidige manier de risicogebieden moeten vastleggen? U praat daaroverheen. De Gewesten zullen allerlei zaken kunnen doen, maar na twee jaar liggen de criteria niet vast voor de Gewesten om op een eenduidige manier tot een afbakening van de risicozone te komen. Dat is de realiteit.

U spreekt van het grondwettelijk recht om eerst een wet goed te keuren en pas nadien de koninklijke besluiten. Er is natuurlijk ook nog het Parlement.

Ik zou ook willen vragen of het grondwettelijk zo correct is om een wet te maken waarbij in al de belangrijkste bepalingen verwezen wordt naar uitvoeringsbesluiten. Het belangrijkste in de wet wordt doorverwezen naar koninklijke besluiten. Wij wensen die koninklijke besluiten te kennen om te weten wat de reële impact zal zijn van die wet voor de mensen. Zonder die koninklijke besluiten kennen we die impact niet. Wat is er gebeurd? De regering maakt een wet. De belangrijkste bepalingen worden doorverwezen naar koninklijke besluiten, waarmee men echter nergens staat. Ook over het tarifieringsbureau zegt u niets. Kunt u ons die bepalingen voorleggen? Kunt u ons al uitleggen hoe dat tarifieringsbureau zal werken? Aangaande die koninklijke besluiten staat u nergens. Het enige dat aan het Parlement wordt voorgelegd, is een lege doos. Wij kennen uw waardering voor het Parlement, maar, eens te meer, het belangrijkste gaat naar koninklijke besluiten buiten het Parlement. Het Parlement wordt dus opgezaagd met een lege doos.

Mijnheer de voorzitter en collega's uit de commissie, ik wil u trouwens even tot getuige roepen. Mijnheer de eerste minister, bij de allereerste bespreking in de commissievergadering – u was daar niet bij – heeft minister Picqué zelf verklaard – dat zal te lezen zijn in de notulen – dat die wet in het Parlement niet goedgekeurd zal kunnen worden zonder dat het Parlement zicht heeft op de uitvoeringsbesluiten. Dat zijn de woorden van minister Picqué, die gezegd heeft dat het belangrijkste in die wet inderdaad in de uitvoeringsbesluiten ligt. Volgens hem moet het Parlement zicht hebben op die uitvoeringsbesluiten vooraleer het over die wet stemt.

Over het tarifieringsbureau wil ik het volgende nog zeggen. De eigenlijke solidariteit tussen de mensen zou via dat tarifieringsbureau gerealiseerd moeten worden. Echter ook via de koppeling aan de brandverzekering: iedereen zal betalen, ook al loopt men geen risico. Dat is een eerste vorm van solidariteit. Als wij op de inhoud zullen ingaan, zullen wij trouwens ook vragen of het wel een goede zaak is om dat te koppelen aan een brandverzekering die niet eens verplicht is. Dat is nog een andere zaak, waarop wij in de commissievergadering kunnen ingaan. Maar de solidariteit tussen de mensen zal op een tweede manier georganiseerd worden. Die tweede, belangrijkste manier is dat tarifieringsbureau. Daar zal de solidariteit gebeuren. Vandaar ook dat wij het belangrijk vinden om daar zicht op te hebben: hoe zal de solidariteit geregeld worden en welke graad van solidariteit wilt u installeren via die wet?

Régions? Pour quelle raison les critères permettant de délimiter les zones à risque n'ont-ils toujours pas été fixés? Est-il sain d'adopter une loi qui renvoie, pour chaque point important, à des arrêtés royaux qui doivent encore être élaborés?

En outre, le premier ministre reste muet en ce qui concerne le bureau de tarification et l'assurance incendie par le biais desquels la solidarité doit être réglée. Cette loi est une coquille vide. Toutes les décisions importantes seront prises en dehors du Parlement. En commission, le ministre Picqué a personnellement déclaré que cette loi ne pouvait être adoptée sans que le Parlement ait pu prendre connaissance des arrêtés d'exécution. Nous exigeons que ce droit soit respecté.

Ik denk dat dat bijzonder belangrijk is in het kader van de hele natuurrampenverzekering. Nogmaals, over het tarifieringsbureau hebben we nog geen enkele informatie gekregen van de eerste minister. Ik wil ook nog eens herhalen dat het tarifieringsbureau in het kader van de autoverzekering na een half jaar nog steeds niet klaar is. Nu werd aangekondigd dat het bureau er pas over nog eens een half jaar zal zijn.

03.07 Henk Verlinde (SP.A): Mijnheer de voorzitter, als lid van de SP.A-fractie wil ik toch benadrukken dat we de bezorgdheid van de regering en van de eerste minister delen over een wetgeving die snel in werking treedt. Vervolgens delen we ook hun mening over het gemengde systeem en het spelen van de solidariteit en over het feit dat het wetgevend werk daarop moet worden gestoeld. Dat wordt inderdaad zo gedoceerd in het recht.

Mijnheer de eerste minister, u hebt het steeds gehad over de risicozones. Die risicozones zijn inderdaad heel belangrijk voor een goede werking van een gemengd systeem. Zij zijn ook heel belangrijk om de solidariteit op een goede manier te laten spelen. Waar mevrouw Creyf echter terecht naar verwijst, is het tarifieringsbureau. Wat is er immers mis met die risicozones? Voor bestaande polissen en bestaande risico's is er eigenlijk op het eerste gezicht geen probleem. De wet verplicht de verzekeraar die mee te nemen. Dat geldt ook voor de nieuwe woningen die gebouwd worden binnen de achttien maanden na de publicatie van de wet omtrent de erkenning van die risicozones. Wat echter niet wordt vastgelegd, is tegen welke prijs die zullen worden verzekerd. Men moet dus – de eerste minister heeft dat ook benadrukt – niet alleen de erkenning van de risico's vastleggen en de verplichting die risico's te kunnen verzekeren. Men moet ook vastleggen tegen welke prijs dat moet gebeuren. In het wetsontwerp wordt terecht verwezen dat, aangezien een brandverzekering niet verplicht is, bepaalde mensen zich wel eens zouden kunnen onttrekken aan die veiligheid. Het wordt voor hen immers onbetaalbaar.

Niet alleen de risicozones zijn dus belangrijk. Die vormen pas een eerste stap. Even belangrijk is de oprichting van het tarifieringsbureau. Dat bureau zou heel kort op de erkenning van die risicozones moeten volgen. Het is immers dat tarifieringsbureau dat bepaalt hoe de solidariteit zal werken. Het enige wat rond solidariteit nu vastligt, is de solidariteit tussen de verzekeraars. De solidariteit tussen de verzekeringnemers zou echter moeten worden bepaald binnen dat tarifieringsbureau. Daarbij zou ook het inhoudelijke aspect moeten spelen. Moeten de veilige risico's mee bijdragen tot de onveilige? Ik bedoel hiermee of iemand die op de vijfde verdieping van een flatgebouw woont, evenveel moet betalen als iemand die in een risicozone woont of er vroeger woonde. Dat soort solidariteit kan toch niet worden bedoeld? Solidariteit is dus goed. Algemene solidariteit is dat echter niet. Tussen de verzekeraars ligt die solidariteit vast.

Wat de polissen voor nieuwe gebouwen betreft, is de vraag ook daar tegen welk bedrag die verzekering mogelijk zal zijn. Hoe zal dat tarifieringsbureau werken? Op dat punt willen wij benadrukken dat we net als de regering willen dat de zaak vooruitgaat. Er mag echter geen verkeerde boodschap zijn aan de bevolking. Men mag niet de

03.07 Henk Verlinde (SP.A): Je plaide à mon tour pour une entrée en vigueur aussi rapide que possible de la nouvelle police. Deux éléments jouent un rôle crucial dans toute cette réforme : la délimitation des zones à risques et le bureau de tarification. Je suis un partisan du principe de solidarité mais celle-ci ne doit pas être illimitée. Il ne serait pas logique qu'un habitant d'un appartement situé au cinquième étage dans une grande ville contribue au même titre qu'une personne dont la maison se trouve en plein cœur d'une zone à risque. Je me demande comment le secteur des assurances s'y prendra pour déterminer les tarifs minimaux et maximaux. Cette matière fera-t-elle l'objet d'une concertation entre le gouvernement et le secteur?

indruk wekken dat alles is opgelost zodra de risicogebieden zijn vastgelegd. Dat zal immers zeker niet zo zijn. Daarom willen wij nogmaals benadrukken dat ook wij willen voortgaan, ook op inhoudelijk vlak. Wij willen over het wetsontwerp stemmen. De risicozones en het tarifieringsbureau zijn echter heel belangrijk.

03.08 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer Verlinde, ik heb over dat probleem al een antwoord gegeven. U hebt het misschien niet gehoord. Ik heb gezegd dat er tegelijkertijd met de totstandkoming van het koninklijk besluit overleg zal gebeuren met de verzekeringssector. Dat overleg komt er juist om dat aspect met hen af te spreken. Als het nodig is om inzake dat probleem te legiferen, dan zullen wij dat middels een reglementering of koninklijk besluit ook doen. Het is immers evident dat er een solidariteit kan bestaan tussen degene die in een gebied woont zonder overstromingsgevaar en degene waarvoor dat overstromingsgevaar heel groot is. We zullen die solidariteit natuurlijk moeten beperken, anders heeft de wet immers geen enkele zin. We kunnen dan evengoed gewoon voortwerken met het Rampenfonds. Dat is trouwens de bedoeling van het wetsontwerp.

Ik duw zo op het wetsontwerp, omdat we hier de processie van Echternach meemaken met dat wetsontwerp, niet in deze legislatuur, want het dateert al van een vorige legislatuur. Mevrouw Creyf, u weet dat misschien niet meer, maar het is ingediend in de vorige legislatuur. Het is niet in het Parlement besproken, maar het heeft wel het advies van de Raad van State gekregen. De vorige regering had dat advies. Dat doet mij denken aan het monster van Loch Ness. Op het einde van de legislatuur is het weer onder water verdwenen.

3.08 **Simonne Creyf** (CD&V): Het werd wel nooit bij het Parlement ingediend.

03.10 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Neen, dat is het helemaal niet. Ik zal u onmiddellijk zeggen wat de punten zijn. Het advies van de Raad van State was er. Het advies verwees naar Europa. Wij hebben inderdaad contact genomen met Europa. Europa heeft toen gezegd dat het zich in feite nog niet wilde uiten over het wetsontwerp. Europa heeft gezegd dat het Parlement het eerst moest goedkeuren. Ik lees hier voor wat onder meer de Europese Commissie hierover letterlijk heeft gezegd.

Cependant, elle n'a pas souhaité se prononcer sur un projet de loi relevant de la compétence d'un Etat membre. Voilà ce que la Commission européenne a indiqué!

Op het einde van een legislatuur ziet men dat af en toe eens naar boven komen en dan verdwijnt het weer. Op het ogenblik waarop men de foto moet nemen, dat wil zeggen het ogenblik waarop de stemming moet plaatsvinden, verdwijnt het onder water en is men het weer kwijt. Nooit wordt dat goedgekeurd. De vorige Ministerraad, van de vorige regering, heeft dat goedgekeurd. Iedereen zei dat men daar iets aan moest doen en dat er naast het Rampenfonds toch ook

03.08 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Je partage les préoccupations de M. Verlinde.

Il va de soi que nous nous concerterons au sujet des tarifs avec le secteur des assurances. Si cela s'avère nécessaire, nous prendrons des arrêtés royaux. Il est évident qu'une solidarité doit jouer entre les citoyens mais cette solidarité n'est pas illimitée. Si elle l'était, la nouvelle loi serait dénuée de sens.

Le projet de loi relatif à l'assurance contre les catastrophes naturelles n'est pas récent: il date même de la législature précédente.

03.09 **Simonne Creyf** (CD&V) : Il n'a toutefois jamais été déposé au Parlement.

03.10 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Non. Il a été soumis pour avis au Conseil d'Etat. Le présent projet de loi est comme le monstre du Loch Ness : il émerge de temps en temps avant de replonger.

Dans son avis, le Conseil d'Etat s'est référé à l'Europe. Je me suis mis en rapport avec le commissaire européen compétent, lequel m'a répondu que le projet de loi devait d'abord être déposé au Parlement belge.

A présent, l'objectif est d'adopter cette loi le plus rapidement possible. Une concertation sera organisée avec le secteur pour fixer les limites des tarifs maximums et minimums. Dans l'intervalle, les Régions peuvent

een incentive moest komen, zoals dat in vele sectoren bestaat. Het advies van de Raad van State werd ingewonnen. De Raad van State verwees voornamelijk naar eventuele Europese problemen die er konden zijn. Er is uiteraard contact geweest met de Europese Commissie en we hebben met hen overleg gepleegd. Toen heeft men gezegd dat de wet eerst moest worden goedgekeurd. Ik vat het nu samen in een aantal grote lijnen.

Ik wil verhinderen dat het nu opnieuw gebeurt. Nu is het niet de Europese Commissie. Het is in feite een verhaal. Men moet doorzetten met het verzekeringstechnisch systeem dat door de vorige regering ook al uitgewerkt was en waarvan algemeen gezegd wordt dat zo'n gemengd systeem nodig was. Dat blijft. Mijn engagement naar het Parlement is om samen met de bevoegde minister, op basis van de wet die we in onze handen hebben, met de verzekeringssector te overleggen om tot een duidelijk akkoord te komen met de verzekeringssector, inclusief het bureau waarover u spreekt. Zeer belangrijk is dat duidelijke afspraken worden gemaakt over wat het minimum en het maximum zal kunnen zijn zodat we effectief nog een stuk solidariteit hebben en er tegelijkertijd toch een kleine incentive is die we bedoelen met de wet en waarvoor we dat verzekeringstechnisch aspect nodig hebben. Ik ben het volledig eens met de bekommernis die u naar buiten hebt gebracht. Ik zou juist gebruik maken van de periode na de goedkeuring van de wet tot de publicatie van de besluiten met betrekking tot de risicogebieden – wat toch ook een tijd in beslag zal nemen – om te overleggen en een akkoord af te sluiten met de sector zodat zowel het akkoord met de sector en de publicatie van de koninklijke besluiten inzake de risicogebieden gelijktijdig kunnen gebeuren hetgeen geloof ik uw bekommernis is.

03.11 Henk Verlinde (SP.A): (...) U zegt de solidariteit te laten spelen, waarbij de premies voor bepaalde gevallen zouden stijgen, maar op het moment dat er moet worden uitbetaald, zegt u daar nog niet uit te zijn en dat men zich alsnog enkel en alleen tot het Rampenfonds moet wenden. Dat willen wij dus vermijden. We begrijpen ook wel dat we daarom eerst moeten voortmaken met deze wet.

De **voorzitter:** Alvorens ik het woord geef aan de vergadering wens ik toch eerst één punt duidelijk te stellen, mijnheer de eerste minister. Als u spreekt over een monster van Loch Ness, dan zit dit monster in verband met dit wetsontwerp zeker niet in de Kamer.

03.12 Eerste minister Guy Verhofstadt: Bij de Raad van State, de Europese Commissie, maar ook niet bij de ministers.

De **voorzitter:** Ik zeg alleen maar dat dit wetsontwerp op 10 januari

dresser la carte des zones à risque.

03.11 Henk Verlinde (SP.A): Nous devons éviter que les assureurs n'adaptent dès à présent les primes et refusent ensuite d'intervenir lors de la prochaine catastrophe, sous prétexte que la réglementation légale portant notamment délimitation des zones à risques n'aurait pas encore été mise en oeuvre.

Le **président:** Le premier ministre a qualifié ce projet de loi de monstre du Loch Ness et a laissé entendre que le Parlement était responsable de la lenteur des procédures.

03.12 Guy Verhofstadt, premier ministre: Ce n'est certainement pas ce que j'ai voulu dire. Je parlais du Conseil d'Etat et de la Commission européenne.

Le **président:** Il serait en effet

2001 werd ingediend. Toen was de regering reeds anderhalf jaar in functie. Op 7 februari 2001, enkele weken later, hebben wij de bespreking reeds aangevat. Wij hebben toen in deze commissie adviezen gevraagd. Op 20 maart hebben wij reeds besprekingen gehad met de verzekeringssector, met Test-Aankoop enzovoort. Op 29 mei 2001 heb ik dit ontwerp nogmaals aan de agenda geplaatst maar op vraag van de regering werd het van de agenda afgevoerd. Op 3 juli 2001 heb ik dit wetsontwerp nog eens aan de agenda geplaatst en heeft de bevoegde minister inderdaad gevraagd om te wachten tot er duidelijkheid was in verband met de afbakening van de risicozones. Na het zomerreces van 2001, in oktober, heb ik dit ontwerp terug aan de agenda geplaatst en heeft de minister besloten de adviezen te vragen van de Gewesten. Mevrouw Creyf heeft daar ook naar verwezen. Dan heeft de minister ook gezegd, naar ik meen terecht – dat was na 11 september – dat er een hoorzitting moest komen met de herverzekeraars, gezien de context van 11 september.

Ook dat hebben wij onmiddellijk gedaan in november 2001. Daarna hebben wij alweer moeten wachten, op vraag van de regering, op de adviezen van de Gewesten.

Om de druk op te voeren hebben wij zelf hier in deze commissie – en dat is enig volgens mij – als federaal Parlement de Gewesten gevorderd. In juli 2002 hebben wij, om de druk te doen toenemen, niet vanuit de regering, maar vanuit het Parlement, in een hoorzitting de Gewesten hier gevorderd. Wij hadden het dan op 18 december 2002 ambtshalve opnieuw geagendeerd alvorens de nieuwe natuurramp zich had voorgedaan.

Ik wil duidelijkheid geven. In dit ontwerp werd zeker niet door het Parlement obstructie gepleegd, integendeel. Het Parlement heeft er, over de partijen, meerderheid en oppositie heen, een punt van gemaakt om dit wetsontwerp zo vlug mogelijk te behandelen. Om redenen echter die ik respecteer en die eigen zijn aan de discussies binnen de regering hebben wij af en toe dit agendapunt, moeten afvoeren. De risicozones vormen het belangrijkste punt.

Dat is de waarheid die ik hier toch even naar voren wens te brengen.

03.13 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, ik heb over Loch Ness en niet over de Kamer gesproken.

De **voorzitter**: De indruk zou kunnen ontstaan dat het monster van Loch Ness hier in de Kamer rond dwaalt.

03.14 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Het meer bevindt zich niet hier. Het verheugt mij in elk geval dat het Parlement samen met de regering aan de hunting is begonnen om het in beeld te krijgen.

03.15 **Charles Picqué**, ministre: Je voudrais être très précis. Ne nous rendons-nous pas compte maintenant qu'il fallait aller plus loin dans la connaissance de la cartographie des zones à risque? Il me semble que tout le monde en est convaincu aujourd'hui. N'est-ce pas moi-même qui ai dit, à un moment donné des travaux de la commission, que pour travailler correctement il fallait connaître la cartographie des régions? N'est-ce pas moi qui l'ai dit? Oui, c'est moi

injuste de porter de telles accusations. On ne peut reprocher à la Chambre aucune forme d'obstruction, bien au contraire: nous avons pris nous-mêmes l'initiative de solliciter les Régions. Ce sont les différents gouvernements qui font traîner les choses.

03.15 Minister **Charles Picqué**: Ik stel vast dat men nu mijn idee aanvaardt dat men verder had moeten gaan bij het in kaart brengen van de risicogebieden. Ik had dat zelf in de commissie gesuggereerd omdat ik vond dat

qui l'ai dit! C'est moi qui l'ai dit parce que je pensais que nous ne pouvions pas avancer dans la loi sans avoir une idée du niveau de travail et de l'état d'avancement de travail de cartographie.

Je ne veux rendre personne responsable. La commission aurait pu, en effet, inviter des experts mais cela n'aurait pas fait avancer beaucoup plus les choses, dans la mesure où nous dépendions de l'état d'avancement du travail des régions. Aujourd'hui, finalement, on se rallie visiblement à mon avis sur la nécessité de disposer d'informations relatives à la cartographie, en tout cas, avant de mettre la loi en vigueur. Je crois donc qu'il est important d'être juste dans cette affaire. Si l'on ne peut pas imputer à la Chambre la moindre tentative de retardement, on ne peut pas non plus imputer au ministre une tentative de retarder le projet. Je ne vois pas très bien pourquoi un ministre – sauf s'il est masochiste – déposerait un projet de loi pour, ensuite, tarder à le faire adopter.

Je pense qu'on a choisi une méthode de travail rigoureuse. Je tenais à le souligner pour que nous repartions d'un bon pied en ne jetant la pierre à personne ici. La seule remarque à faire, c'est que nous ne pouvions pas anticiper la rédaction des cartes par les régions. C'est tout!

03.16 Pierre Lano (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik ga niet in herhaling vallen, maar voor complexe materies moet men soms een marathon kunnen lopen. De doos is niet leeg, het glas is misschien maar half; vandaag heeft men beslist het te vullen. Ik zou nog twee zaken willen onderstrepen die misschien niet ter sprake zijn gekomen.

Ten eerste, het voordeel van de beslissing van vandaag is dat men ook de Gewesten gaat responsabiliseren. Men gaat hen aansporen om eigenlijk snel die kaarten klaar te stomen. Hun zal anders worden verweten de ontbrekende schakel in het geheel te worden.

Ten tweede, ik wil mij aansluiten bij het argument van de heer Verlinde, namelijk dat ondertussen de minister de tijd krijgt om ook met de sector een dialoog aan te gaan om de mutualisering of de overmutualisering te beperken. Dat is ook belangrijk. Die twee elementen samen maken dat wij, samen met de goedkeuring van de wet, eigenlijk toch een oplossing bieden voor de problemen in dit land.

03.17 Muriel Gerken (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, je rejoins cette préoccupation exprimée par tous de pouvoir obtenir des garanties concernant ces zones afin de mutualiser les risques et assurer la solidarité entre les assureurs et les personnes assurées. Je soutiens donc cette proposition disant que la loi n'entrera pas en vigueur tant que ne seront pas pris les arrêtés contenant les délimitations des zones ou en tout cas l'identification des critères.

Ce que je retiens de tout ceci et qui apparaissait déjà à la lecture du projet, c'est que le Fonds des calamités garde un rôle central puisqu'il va devoir compléter les assurances. Ainsi, les efforts entamés pour rendre ce Fonds et le mécanisme de son recours plus performants doivent vraiment être poursuivis. En effet, à un moment donné, si des mesures préventives suffisantes ne sont pas prises ou si elles s'avèrent inefficaces, on risque de se retrouver devant des

het wetgevend werk niet kon opschieten zolang wij daarvan geen precies beeld hadden. Wij hingen af van de vorderingen die door de Gewesten werden gemaakt bij het in kaart brengen. Men moet rechtvaardig blijven : men kan de minister niet verwijten dat het ontwerp door zijn toedoen vertraging oploopt.

03.16 Pierre Lano (VLD): Dans ce dossier, deux points sont essentiels à mes yeux. Les Régions doivent présenter les cartes des zones à risque le plus rapidement possible et il faut sans attendre organiser une concertation avec le secteur des assurances à propos des tarifs.

03.17 Muriel Gerken (ECOLO-AGALEV): Ik ben het er mee eens dat de risico's moeten worden verzekerd op basis van onderlinge solidariteit.

Ik sta achter het voorstel de wet pas in werking te laten treden eens de zones zijn afgebakend.

Het Rampenfonds blijft een centrale rol vervullen, want het vormt een aanvulling op de schadeloosstelling die uitgekeerd wordt door de

assurances déclarant qu'elles ne peuvent plus couvrir le risque à moins d'appliquer des primes très importantes. Ce projet implique que le Fonds des calamités intervienne en complément des assurances.

Ce bureau des tarifications est effectivement un outil essentiel. Nous l'avions déjà élaboré pour les assurances des voitures. Les mécanismes pour les assurances des voitures doivent donc être les mêmes que pour les assurances incendie ou catastrophe, tout en tenant compte des spécificités. J'aurais voulu entendre le ministre Picqué nous dire où en était la mise en place du bureau de tarification des assurances-voitures. Je suppose en effet qu'on va retrouver les mêmes schémas de mise en place pour l'assurance inondations, même si c'est un autre thème.

verzekeringsinstellingen. Het risico bestaat dat de maatschappijen op een bepaald ogenblik oordelen dat zij bepaalde risico's niet meer kunnen verzekeren zonder over te gaan tot een aanzienlijke verhoging van de premies. Er is dus nog een rol weggelegd voor het Fonds.

Ik zou graag vernemen hoe het staat met de oprichting van het tarifieringsbureau "autoverzekeringen", omdat ik denk dat men voor rampenschade een vergelijkbaar systeem zou kunnen uitwerken.

03.18 Charles Picqué, ministre: Monsieur le président, en premier lieu, je me réjouis de constater que beaucoup ici se rallient à l'idée de la nécessité d'un bureau de tarification, que j'avais défendue dans l'assurance-auto. Ce bureau de tarification se met en place maintenant. C'est la première fois, nous allons donc innover dans ce domaine. Le bureau de tarification sera opérationnel le plus rapidement possible.

03.18 Minister **Charles Picqué**: Het verheugt me dat u het eens bent over de noodzaak een tarifieringsbureau op te richten.

Men is bezig met de oprichting ervan en het zal binnenkort operationeel worden.

Cela nous permettra de tirer des enseignements en ce qui concerne la mise en place de ce bureau de tarification-ci, même si les matières sont différentes.

Je peux vous rassurer sur le fait que, si tout cela est très technique, le bureau de tarification auto sera néanmoins assez rapidement mis en place et opérationnel. Cependant, il ne faut pas croire qu'il soit possible de mettre en place une telle structure en quelques mois car il s'agit de réunir autour de la table des gens dont les intérêts sont parfois très contradictoires. Des négociations sont donc nécessaires.

U moet evenwel begrijpen dat deze operatie niet in één maand kan worden afgerond, want een dergelijk bureau, dat over tegenstrijdige belangen dient te beslissen, kan niet zonder onderhandelingen worden opgericht.

Je le répète, ce bureau de tarification est bien sur les rails. Que l'on ne vienne surtout pas me dire qu'il aurait suffi d'un mois pour le mettre en place car ce serait inacceptable!

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, wil u nog repliceren?

03.19 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Nee, ik wilde alleen een vraag stellen. Maar wij zijn nog niet begonnen met de behandeling van het wetsontwerp; u moet waarschijnlijk nog het gedeelte met vragen en interpellaties afsluiten?

De **voorzitter**: Wanneer de ministers blijven antwoorden, moet ik natuurlijk steeds ook het woord geven aan de leden.

03.20 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ik wou alleen vragen of wij een kalender konden opstellen voor de behandeling van het wetsontwerp zelf?

De **voorzitter**: Dat zullen wij zo dadelijk proberen te doen. Maar aangezien de heer Picqué telkens opnieuw antwoordt, moet ik volgens het Reglement...

03.21 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Wij zijn gemotiveerd, voorzitter.

De **voorzitter**: Maar u moet wel beseffen dat dan elke keer...

03.22 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Dat weet ik.

De **voorzitter**: Mevrouw Creyf, u kunt dus nog reageren.

03.23 **Simonne Creyf** (CD&V): Mijnheer de eerste minister, ik heb veel antwoorden gekregen op vragen die ik niet gesteld heb. Op mijn twee belangrijkste vragen heb ik echter geen antwoord gekregen.

Mijn eerste vraag is: waarom heeft deze regering twee jaar gewacht na de indiening van het wetsontwerp om met de Gewesten te overleggen over de afbakening van de risicozones?

03.23 **Simonne Creyf** (CD&V): Le premier ministre n'a pas répondu à deux questions importantes. Pourquoi a-t-on attendu deux ans avant de procéder à la délimitation, en concertation avec les Régions, des zones à risque? On peut lire dans le procès-verbal de la réunion du 9 janvier 2003 qu'il a été décidé de poursuivre la concertation interrégionale pour l'élaboration de critères uniformes pour la délimitation des zones à risque.

03.24 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ik heb die vraag al twee keer beantwoord maar blijkbaar heeft uw medewerker u een lesje voorgelezen dat u moet blijven herhalen. Het overleg vindt plaats sinds november 2001. Het levende bewijs daarvan zit hier naast mij, want het is minister Picqué die erom gevraagd heeft.

03.24 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Poursuivre signifie qu'elle avait déjà été entamée. La concertation a débuté en novembre 2001.

03.25 **Simonne Creyf** (CD&V): Mijnheer de eerste minister, ik volg het dossier al sinds 1991.

03.26 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Volg het dan wat beter!

03.27 **Simonne Creyf** (CD&V): Ik moet mij niets laten voorzeggen door mijn medewerkers. Ik vind dat een vernederende opmerking.

03.28 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ik heb al geantwoord. U komt altijd opnieuw op hetzelfde terug. November 2001, zeg ik!

03.29 **Simonne Creyf** (CD&V): U maakt een vernederende opmerking. Dat getuigt niet van respect voor het Parlement en respect voor de parlementsleden.

Mijnheer de voorzitter, ik heb hier de notulen, maar de eerste minister probeert telkens met een grote mond ons iets wijs te maken, terwijl wij telkens met papieren het tegenovergestelde kunnen aantonen. Ik heb hier de notulen van de vergadering van 9 januari 2003, waar beslist werd dat het interregionaal overleg voortgezet moet worden met het oog op het uitwerken van eenvormige criteria voor de afbakening van de risicozones en dat de voorzitter van de kanselarij hiertoe een initiatief zal nemen."

03.29 **Simonne Creyf** (CD&V): Je suis le dossier depuis 1991 et voilà que l'on vient seulement de s'atteler à la fixation des critères.

Pourquoi le gouvernement n'a-t-il encore rien soumis au Parlement concernant le bureau de tarification? Pour terminer, je souhaiterais signaler que le degré de solidarité ne doit pas être déterminé par les assureurs mais qu'il appartient au Parlement d'en décider. Pour cela, il faudrait tout

d'abord qu'existent des arrêtés d'exécution.

03.30 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: "Voortgezet," staat er.

03.31 **Simonne Creyf** (CD&V): Die beslissing dateert van 9 januari 2003.

03.32 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: "Voortgezet," staat er. Kunt u niet lezen? Dat wil zeggen dat het overleg al bezig was.

03.33 **Simonne Creyf** (CD&V): Op dit ogenblik heeft men een start gemaakt met de afbakening van de criteria, met het bepalen van de criteria.

03.34 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Het is al goed, u hebt gelijk.

03.35 **Simonne Creyf** (CD&V): Dank u. Dat was mijn eerste vraag.

Mijn tweede vraag waarop ik geen antwoord heb gekregen is: waarom kan de regering ons inzake het tarifieringsbureau nog altijd niets voorleggen? Wij hebben daar nog altijd geen enkel inzicht in gekregen. Als het zo dringend is, waarom kan de regering ons dan nog altijd niets voorleggen inzake het tarifieringsbureau?

Ik wil nog een opmerking maken in verband met wat de eerste minister zei over solidariteit. Men zou gaan overleggen met de verzekeraars. Wel, mijnheer de eerste minister, ik denk niet dat de mate van solidariteit moet worden overgelaten aan de verzekeraars. De graad van solidariteit die de maatschappij wil, is een zaak van het Parlement. Het Parlement moet beslissen hoeveel of hoe weinig solidariteit in de wet komt te staan. Daarvoor hebben wij kennis van de uitvoeringsbesluiten nodig.

03.36 **Leen Laenens** (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de minister, ons gaat het vooral over correcte informatie. Ik heb hier het verslag van het overlegcomité van 20 september, waarin duidelijk gezegd wordt: "...verder uitwerkt en oplost." Op 20 september 2002 was dat.

Moties

Motions

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een eerste motie van aanbeveling werd ingediend door mevrouw Simonne Creyf en luidt als volgt:

"De Kamer,

gehoord de interpellaties van de heer Karel Van Hoorebeke en van mevrouw Simonne Creyf en het antwoord van de eerste minister,

beveelt de regering aan

- snel werk te maken van de schadeafhandeling na de natuurramp van de jaarwisseling;
- de schadeafhandeling van vroegere overstromingen te versnellen;
- nog dit boekjaar aan de gemeenten de voorschotten terug te betalen die deze hebben verleend aan de getroffen en van hun gemeente."

Une première motion de recommandation a été déposée par Mme Simonne Creyf et est libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu les interpellations de M. Karel Van Hoorebeke et de Mme Simonne Creyf
et la réponse du premier ministre,
recommande au gouvernement

- de procéder rapidement au traitement des dossiers relatifs aux dégâts causés par la catastrophe naturelle survenue à la fin de l'année;
- d'accélérer le traitement des dossiers relatifs aux dégâts causés par les inondations précédentes;
- de rembourser aux communes, avant la fin de l'exercice en cours, les avances qu'elles ont accordées à leurs habitants touchés par les catastrophes.”

Een tweede motie van aanbeveling werd ingediend door Simonne Creyf en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heer Karel Van Hoorebeke en van mevrouw Simonne Creyf
en het antwoord van de eerste minister,
vraagt de regering
om snel de noodzakelijke koninklijke besluiten met betrekking tot de risicozones en het tarifieringsbureau aan het Parlement voor te leggen, zodat het Parlement met kennis van zaken het wetsontwerp kan bespreken.”

Une deuxième motion de recommandation a été déposée par M. Simonne Creyf et est libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu les interpellations de M. Karel Van Hoorebeke, et de Mme Simonne Creyf
et la réponse du premier ministre,
demande au gouvernement
de soumettre rapidement au parlement les arrêtés royaux nécessaires relatifs aux zones à risques et au Bureau de tarification, afin de lui permettre d'examiner le projet de loi en connaissance de cause.”

Een eenvoudige motie werd ingediend door de dames Muriel Gerken en Leen Laenens, en de heren Maurice Dehu, Pierre Lano, Arnold Van Aperen, Henk Verlinde en Ludwig Vandenhove.

Une motion pure et simple a été déposée par Mmes Muriel Gerken et Leen Laenens MM. Maurice Dehu, Pierre Lano, Arnold Van Aperen, Henk Verlinde et Ludwig Vandenhove.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.
Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

*La réunion publique de commission est levée à 12.23 heures.
De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.23 uur.*